

**Κυριακές και εορτές  
Αυγούστου (ο χορός  
στην Θεία Λειτουργία) με  
τα κηρύγματά τους**

**και εορτές (6-8, 15-8,  
29-8,) (ο χορός στη Θεία  
Λειτουργία) με τα  
κηρύγματά τους**

ΣΤ' Ματθαίου, Ζ' Ματθαίου (και 8-8 μετά την εορτήν), Η' Ματθαίου (και μετά την εορτήν), 9-8 Θ' Ματθαίου (Μετά την Έορτήν), ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Ματθαίου (και μετά την Έορτήν, Μεταμορφώσεως - Μεταστάσεως), 15-8 Κυριακή ηχος βαρύς, Ι' Ματθαίου (και μετά την Έορτήν), ΙΑ' Ματθαίου (και απόδοσις εορτης), 29-8 Κυριακή ηχος α', 30-8 ΙΒ' Ματθαίου (απόδοσις εορτης)

Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 23-8, 31-8, παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 6-8, 15-8, 29-8

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Τρώμε λάδι μόνο Σάββατο και Κυριακή και ψάρι της Μεταμορφώσεως. Αν η εορτή της Παναγίας συμπέσει να είναι ημέρα νηστήσιμη τότε τρώμε αντί κρέας ψάρι και γλυκά με λάδι. Αυστηρά νηστεία: Αυγ. 29 (αποκεφάλιση Προδρόμου). Αύγουστος: 31, κατάλυση οίνου και ελαίου

π. Γ. Θ.

<https://www.youtube.com/user/KERMENI>

(βλέπε στις πληροφορίες: τα αρχεία μου -για δωρεάν κατέβασμα-, μπλογκ, φέισμπουκ)

**Θεία Λειτουργία (ο Χορός)\*. Ι. Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς.../ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (12ῃ13). / Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν. στίχος α΄. ...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς(3)../ Κύριε, ἐλέησον (2). / Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἡ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός), ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα (3). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./ Κύριε ἐλέησον (2). / Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Ἀπολυτίκιον/(ἐὰν εἶναι ἕνας ἱερεύς:) ὁ ἀχορός: Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἡ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός) ὁ β'χορός. ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ,..(Στὰ μνημόσυνα: Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου (τῆς δούλης, τῶν δούλων) σου· ἔνθα οὐκ ἐστὶ πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος). ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ/ Κύριε ἐλέησον./ Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./ (ναὶ) Δύναμις. (αργά) Ἅγιος ὁ Θεός - Ἅγιος ἰσχυρός - Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/ Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα./ Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [ Κύριε ἐλέησον (γ') (8) τὴν τελευταίαν ἁπαξ/ Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(7) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(2)/ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (2).] Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα (γ'). / Κύριε ἐλέησον.(5) / Παράσχου Κύριε(6)./ Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./ Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν./ Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (στὰ συλλείτουργα: Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου)./ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν./ Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου./ Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ἄξιον καὶ δίκαιον./ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν./ Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν./ Ἄξιον**

έστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. / Κύριε ἐλέησον./Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου./[Κύριε ἐλέησον (ῥ)]. *Παράσχου Κύριε (ῥ)] ἢ Κύριε ἐλέησον(ῥ)*/Σοί, Κύριε./Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. /Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./ Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. - *(αργὰ καὶ πολλές φορές:)* **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.** *(ΑΜΩΜΟΙ ΕΝ ΟΔΩ ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ...)*/ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./ **Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.** / Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (ῥ)./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. **Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**(τρῖς)./ *(Μετά πνευμάτων δικαίων...)*/Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. /Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη./Ἀμήν.

***\*ὅ,τι εἶναι υπογραμμισμένο ἀλλάζει ἐνδεχομένως ἀπὸ Λειτουργία σε Λειτουργία. χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα ἔχει τὸν Απόστολο, τὰ τροπάρια, τὸ Κοντάκιο κλπ.- καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκτυπώνεται μαζί με αὐτὴν τὴν σελίδα. εἴμαστε ὀρθιοὶ ὅταν, ὁ ἱερέας μας εὐλογεῖ (κλίνουμε καὶ τὴν κεφαλὴ), ὅταν μας θυμιάζει, ὅταν περνάει ἀπὸ μπροστά μας τὸ Ευαγγέλιο, ὅταν λέμε τὸ "Πιστεύω" καὶ τὸ "Πάτερ ἡμῶν". (πρότασις: ὁ Ὁρθὸς μεταφέρεται στὸ εσπέρας, τὸ πρωὶ ἡ Θ. Λειτουργία ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν Προσκομιδὴ καὶ τὴν ἀνάγνωση τῆς Θείας Μετάληψης. ἔχοντας τὴν παρούσα φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλτες!!)***

## **ΤΑ 8 ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ**

**Ἦχος α'.** Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοί, Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

**Ἦχος β'.** Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Ἦχος γ'.** Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν

θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἄιδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἦχος δ'.* Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἦχος πλ. α'.* Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἡύδόκησε, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

*Ἦχος πλ. β'.* Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες, ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄιδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

*Ἦχος βαρύς.* Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἡνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἦχος πλ. δ'.* Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

#### ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ Αύγουστος

##### *1-8. Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'*

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

##### *2-8, ὁ β' χορός, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε*

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

##### *4-8, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'*

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθείλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*6-8. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.* Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἴδιον· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι.

##### *14-8, Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε*

Λαοὶ προσκιτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσυνῇ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἢ ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

**15-8. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.** Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**16-8. ὁ β΄ χορὸς, τῆς Ἀγίας Εἰκόνας, Ἦχος ὁ αὐτός**

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνούμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

**29-8. Ἦχος β΄.** Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομο· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀιδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

# ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

### Ἀντίφωνον Α΄

**Ἦχος β΄.**

**Στίχ.** Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.**

**Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.**

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Ἀντίφωνον Β΄**

**Ἦχος β΄.**

**Στίχ.** Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Στίχ.** Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Στίχ.** Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..**

**Στίχ..** Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

**Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...** Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,

**σταυρωθείς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

**Ἀντίφωνον Γ'**

**Στίχ.** Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

**Ἀπολυτίκιον.**

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ**

**ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τὰ Ἀρχαῖα)**

**Ἀντίφωνον Α'**

**ὁ α' χορός**

**ᾠχος β'**

**ὁ Ἀναγνώστης: Στίχ. α'.** Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

**ὁ α' χορὸς**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**ὁ Ἀναγνώστης: Στίχ. β'.** Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

**ὁ β' χορὸς**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ Ἀναγνώστης: Στίχ. γ'.** Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

**ὁ α' χορὸς**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...**

**ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β'**

**ὁ Ἀναγνώστης: Στίχ. α'.** Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

**ὁ β' χορός**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**ὁ Ἀναγνώστης: Στίχ. β'.** Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

**ὁ α' χορός**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

**ὁ Ἀναγνώστης: Στίχ. γ'.** Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

**ὁ β' χορός**

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

**ὁ Ἀναγνώστης, Δόξα Πατρὶ... ὁ β' χορός, Καὶ νῦν...**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος...

**Κυριακή ΣΤ' Ματθαίου, ...Ἀντίφωνον Γ'**

**ὁ Ἀναγνώστης:** Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.  
**ὁ α' χορός**

**Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἡύδόκησε, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.**

**ὁ β' χορός**

**ὁ Ἀναγνώστης:** Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.  
Τὸν συνάναρχον Λόγον...

**Μικρὰ Εἴσοδος.**

**Εἰσοδικὸν**

**ὁ α' χορός**

**Ἦχος β'**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....**

**ὁ β' χορός**

...ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**ὁ α' χορός**

**Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ.α'**

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ ...

**24-7, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'**

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ. Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμῶν προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**ὁ α' χορός, Τοῦ Ναοῦ,** *ὁ β' χορός, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον), Κοντάκιον Ἦχος β'*

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεύσον εἰς ἱκεσίαν· ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων σε.**

**20-7, ὁ β' χορός**

**Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'**

**Ταχὺ προκατάλαβε**

**Ὁ ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει, διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἱάματα.**

**1-8: ὁ β' χορός, 1-8. Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'**

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

**ὁ α' χορός, Τοῦ Ναοῦ,** *ὁ β' χορός, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον), Κοντάκιον Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος βαρὺς, Αὐτόμελον*

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

**Τρισάγιον**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄, (από την Πεντηκοστή)

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄

Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 12:6-14

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

## 20-7, Ἀπόστολος

(Ἰακ. ε΄ 10-20).

**Προκείμενον ἦχος α΄**

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

**Στίχ.** Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

## Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις· Ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποικώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἥλιος ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου **καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.**

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ Ματθ., θ΄ 1 – 8, «ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας».** (ΕΝΟΧΕΣ-ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ-ΑΦΕΣΗ ΑΜΑΡΤΙΩΝ)

**Ενοχές.** Ὅταν νιώθουμε ενοχές, συνήθως σημαίνει ὅτι για κάτι που κάνουμε ἔχει παράπονο ἡ συνείδησή μας. Αυτό δεν σημαίνει κατ’ ἀνάγκη ὅτι πρέπει νὰ τις προσέξουμε, οὔτε ὅμως ἰσχύει αυτόματα τὸ αντίθετο. Εἶναι πολλοί οἱ παράγοντες που ἐπιδρουν στὴν συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου, ἄλλοι σωστοί καὶ δικαιολογημένοι, ἄλλοι υπερβολικοί καὶ ἀπαράδεκτοι.

Σε ένα επίπεδο, η συνείδηση είναι έμφυτη στην φύση του ανθρώπου, όπως έμφυτη είναι η διάνοια ή το συναίσθημα. Λειτουργία της συνείδησης είναι να επιτηρεί σε ένα γενικότερο επίπεδο την πορεία την ζωή μας, και να διακρίνει κατά πόσο την ζούμε σε φυσικά και υγιή πλαίσια, ή αντιθέτως με παραμέληση και ευτέλεια. Όταν η συνείδηση αντιληφθεί μέσα μας μια σκέψη ή πράξη που μας υποβιβάζει σαν ανθρώπους, τότε “ανάβει ένα προειδοποιητικό λαμπάκι”, μας δίνει δηλαδή το βίωμα της ενοχής.

Αν εκείνη την ώρα στραφούμε να ακούσουμε αυτό που έχει να πει η συνείδηση, τότε μας πληροφορεί εκτενέστερα σχετικά με την πορεία που θα ήταν καλό να ακολουθήσουμε, και έπειτα μας αφήνει ήσυχους, ελεύθερους να επιλέξουμε. Αν αντιθέτως προσπαθήσουμε να αποφύγουμε την φωνή της συνείδησης καταπιέζοντας μέσα μας το βίωμα της ενοχής, τότε δεν θα μας πληροφορήσει, ούτε εκείνη την ώρα ούτε σε μελλοντικές περιστάσεις που θα χρειαστούμε την βοήθειά της. Οι δε ενοχές θα παραμείνουν μέσα μας σε ένα υποσυνείδητο επίπεδο, ίσως για πάρα πολύ καιρό, και θα εκφράζονται άστοχα και παράλογα σε θέματα άλλα.

Σε ένα άλλο επίπεδο, η συνείδησή μας κάθε άλλο παρά έμφυτη είναι – και μάλλον εκφράζει τις συγκεκριμένες αξίες και προτιμήσεις των ανθρώπων που μας μεγάλωσαν ή της κουλτούρας μας γενικότερα. Ένα παράδειγμα είναι όταν νιώθουμε ενοχές διότι δεν τα καταφέραμε να περάσουμε σε κάποια συγκεκριμένη σχολή, ή διότι αποφασίσαμε να παντρευτούμε κάποιο άτομο για το οποίο ένας από τους γονείς μας διαφωνεί.

Τέτοιες ενοχές δεν έχουν την ίδια αξία με τις ενοχές της έμφυτης συνείδησης και είναι καλό κάποιος να τις υπερβαίνει, διότι μας εμποδίζουν από το να ζούμε αυθεντικά την ζωή μας. Σχετικά με το πώς θα το κατορθώσουμε αυτό δεν υπάρχει εύκολη συνταγή, αλλά αν προσπαθήσουμε πρώτα να ακούσουμε τι έχει να πει η δήθεν “συνείδηση” για το θέμα αυτό (π.χ. “Αυτή την κοπέλα μην την πάρεις διότι είναι φτωχιά”), και μετά το απορρίψουμε μέσα μας με εύλογα επιχειρήματα (“Την αγάπη δεν την μετράς με τα χρήματα”), τότε είναι πιο εύκολο να νικήσουμε και να διώξουμε από μέσα μας τις περιττές ενοχές.

Αν κάποια κατάλοιπα ενοχών επιμένουν, καλύτερα είναι να μην τους δίνουμε σημασία, να τα περιφρονούμε, και σιγά – σιγά με την πάροδο του χρόνου θα σβήσουν. Ένα απλό κριτήριο για να ξεχωρίσουμε τις χρήσιμες ενοχές από τις περιττές ενοχές είναι το εξής: Αν οι ενοχές έχουν να κάνουν με το *ήθος* μας - δηλαδή κατά πόσο είμαστε ή δεν είμαστε τίμιοι, εργατικοί, πιστοί στους άλλους κ.ο.κ. - τότε μάλλον

προέρχονται από την έμφυτη συνείδησή μας και είναι καλό να τις ακούμε. Αν όμως οι ενοχές έχουν να κάνουν με τις επιλογές μας - δηλαδή τι θελήσαμε να σπουδάσουμε, ποιόν άνθρωπο αγαπήσαμε, ποίο επάγγελμα διαλέξαμε - τότε μάλλον προέρχονται από τον περίγυρό μας και είναι περιττές.

Ακόμη και στην περίπτωση που οι ενοχές είναι χρήσιμες, είναι καλό να τηρούμε ένα υγιές μέτρο, να μην επιτρέπουμε να μας κυριεύει το άγχος και η λύπη. Σκοπός της ενοχής είναι να μας ξυπνήσει από τον λήθαργό μας, ώστε να ενεργοποιήσουμε τις δυνάμεις μας και να διορθώσουμε την πορεία μας. Από εκεί και πέρα η ενοχή δεν έχει τίποτε άλλο να μας προσφέρει, άρα είναι καλό να την αφήνουμε να φεύγει από μέσα μας.

<http://www.help-net.gr/Themes/Enohes.htm>

Η Αγία μας Εκκλησία έχει το μυστήριο της Ιερας Εξομολογήσεως. Ο Χριστός λέει στον Παραλυτικό (Ιωάν. ε' 1-15): «Ίδε υγιής γέγονας· μηκέτι άμάρτανε, ίνα μη χειρόν σοί τι γένηται», γι' αυτό και εμείς πρέπει να αγωνιζόμαστε ώστε να προοδεύουμε πνευματικά. «Έπεσες; Σήκω!».

Ο Θεός είναι ελεήμων και συμπαθής και εύσπλαγχνος αλλά και εμείς πρέπει να είμαστε ταπεινοί και να ζηταμε συγγνώμη. Έτσι θα προοδεύσουμε στο Σχολείο και στο Νοσοκομείο που είναι η Εκκλησία μας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, **ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Ματθαίου**, ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν), ...Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

**Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...**

*Ἀντίφωνον Γ', Ἦχος α'.*

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

**Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες, ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄιδη, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.**

Στίχ. β'. Αἶνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. *Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, ...*

*Μικρὰ Εἴσοδος. Εἰσοδικὸν Ἦχος β' (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.....

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

*(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον),*

**Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου...**

**26-7, ὁ β' χορός, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.**

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε, ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

.....  
 ὁ α' χορὸς, Τοῦ **Ναοῦ**, ὁ β' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον), **Κοντάκιον Ἦχος β'**

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων σε.**

.....  
**31-7 Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε**

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου, Ἄγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τοῦ Ναοῦ**

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον), **Κοντάκιον, Αὐτόμελον Ἦχος βαρὺς**

Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, **τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

.....  
**Τρισάγιον**

**ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ', (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή)**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:1-7

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐκ ἑαυτῷ ἥρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται. Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

.....  
**26-8, Ἀπόστολος (Γαλ. γ' 23 – δ' 5), Τῆς Ἀγίας Προκείμενον ἦχος δ'**

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

**Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἕστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπιὸς ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νηπιοί, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, **ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.**

[ **8-8 Ζ'Ματθαίου:** ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, **8-8,** (Κυριακή μετά τήν ἑορτήν τῆς Μεταμορφώσεως).ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Ματθαίου,ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

**Ἀντίφωνον Α'**

**ὁ α' χορός**

**Στίχ. α'.** Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σώτερ σῶσον ἡμᾶς.

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. β'.** Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός**

**Στίχ. γ'.** Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. δ'.** Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός**

**Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β'**

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. α'.** Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**ὁ α' χορός**

**Στίχ. β'.** Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα, Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. γ'.** Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

**ὁ α' χορός**

**Στίχ. δ'.** Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός**

**Δόξα Πατρὶ...**

**ὁ α' χορός**

**Καὶ νῦν...**

**ὁ β' χορός**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

*Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορός*

**Στίχ. α'.** Τὰ ἔλεῃ σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

**Ἦχος βαρὺς**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός,** δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο, Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἷδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. β'.** Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...**

**ὁ α' χορός**

**Στίχ. γ'.** Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...**

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. δ'.** Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...** *Μικρὰ Εἴσοδος.Εἰσοδικὸν Ἦχος β' (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.....  
...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

*(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον),*

*Ἦχος πλ. β'.* **Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες, ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἀἶδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...**

*ὁ α' χορός, Τοῦ Ναοῦ, ὁ β' χορός*

*( ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

*Κοντάκιον*

*Αὐτόμελον Ἦχος βαρὺς*

Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, **τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

Τρισάγιον.]

## **ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.**

**Συκοφαντία – Βλασφημία, «εν τῷ ἀρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια» (Ματθ. θ' 34), «(Οἱ Φαρισαῖοι ὁμῶς ἔλεγαν) με τῇ δυνάμει τοῦ ἀρχοντα τῶν δαιμονίων διώχνει τὰ δαιμόνια » (Ματθ. θ' 34).**

Με τὴν θεραπεία τῶν δύο τυφλῶν καὶ τοῦ κωφοῦ δαιμονισμένου οἱ ὄχλοι «εθαύμασαν λέγοντες ὅτι οὐδέποτε εφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ». Ἡ ἀμεση ὁμῶς ἀντίδραση τῶν Φαρισαίων στὶς θεραπείες καὶ στὴ γνώμη τοῦ λαοῦ δὲν ἦταν νὰ ἀρνηθοῦν τὰ θαύματα, ἀλλὰ νὰ τὰ διαστρέψουν καὶ νὰ τὰ ἀποδώσουν στὴν ἐνέργεια τῶν δαιμονίων, λέγοντες: «ἐν τῷ ἀρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια». Πρόκειται γιὰ μιὰ βαρυτάτη μορφή συκοφαντίας ποὺ καταλήγει σὲ βλασφημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἐρμηνεία ποὺ ἔδωσαν οἱ Φαρισαῖοι γιὰ τὰ θαύματα ἔδειξε τὴν ψυχικὴ τους ἀσθένεια. Ἀπεκάλυψε τὴν ὑπαρξὴ στὴν καρδιά τους τοῦ πονηροῦ πνεύματος.

### **Συκοφαντία ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ**

Στὰ ἅγια ευαγγέλια ἐπανειλημμένα φαίνεται ἡ ἀντίδραση τῶν Φαρισαίων στὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι πολλές φορές ἐρμήνευσαν ἔτσι τὶς θεραπείες. Δὲν τολμοῦσαν νὰ τὶς ἀρνηθοῦν, ἀλλὰ τὶς παρερμήνευαν ἐπιδιώκοντες νὰ ἀποπροσανατολίσουν τὸν λαό, νὰ στρέψουν τὴν προσοχή του ἀπὸ τὸν Χριστό.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρατηρεῖ: «Οὐ τε γένοιτο ἀν ἀνοητότερον;» δηλ. μπορούσε νὰ ὑπάρχει πιο ἀνόητη σκέψη ἀπὸ αὐτήν; Διότι ὁ Κύριος δὲν ἐβγαζε μόνον δαιμόνια, ἀλλὰ καὶ θεράπευε τοὺς λεπρούς, ἤγειρε τοὺς νεκρούς, ἠρεμούσε τὴν θάλασσα, συγχωροῦσε ἀμαρτήματα, ἐκήρυττε τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὁδηγοῦσε στὸν Πατέρα Του τοὺς ἀνθρώπους. Ἀκόμη ἀγαποῦσε καὶ ευεργετοῦσε τοὺς ἀνθρώπους, πράγμα ποὺ δὲν ἔκανε, οὔτε μπορεῖ νὰ κάνει ὁ διάβολος. Αὐτὸς διαιρεῖ, μισεῖ, ταρασσεύει τοὺς ἀνθρώπους. Ἐπειτα βλέπουμε σὲ ἄλλες περιπτώσεις τὸν διάβολο στὴν συνάντησή με τὸν Χριστό νὰ φρίττει: «τί ἡμῖν καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱέ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε προ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;» (Ματθ. η' 29). Ἀρὰ βλέπουμε πῶς οἱ Φαρισαῖοι εἶναι χειρότεροι καὶ ἀπὸ τοὺς δαίμονες. Διότι ἐκεῖνοι ἀναγνωρίζουν τὴν Θεότητά Του, ἐνῶ οἱ Φαρισαῖοι τὴν ἀρνοῦνται.

Ἡ διαγωγή τῶν Φαρισαίων συνεχίζεται σὺς αἰῶνας. Ὁ Χριστὸς βλασφημεῖται συνεχῶς. Με αὐτὸ δὲν ἐννοοῦμε μόνον τοὺς υβριστικούς λόγους ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐκστομίσει ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ

την άρνηση της Θεότητός Του. Υπάρχουν μερικοί που πιστεύουν ότι ο Χριστός ήταν ένας σοφός άνθρωπος, που δίδαξε τους ανθρώπους και τους έμαθε να συμπεριφέρονται σωστά και κοινωνικά. Μιλούν για μια εξυπνάδα του Χριστού, ή για μεθόδους που είχε κατορθώσει να ανακαλύψει και με αυτές προσέφερε το καλό στους ανθρώπους. Η άρνηση όμως της Θεότητας του Χριστού και η υποτίμησή Του στην τάξη των κτιστών, είναι η μεγαλύτερη συκοφαντία, η μεγαλύτερη βλασφημία εναντίον Του και εναντίον του Αγίου Πνεύματος. Ο Χριστός θαυματουργούσε ως Θεάνθρωπος. Και όταν δεν πιστεύουμε στην Θεανδρικήτητα του Χριστού τότε παύουμε να είμαστε Χριστιανοί, πολίται της Βασιλείας του Θεού και γινόμαστε οπαδοί μιας επίγειας συναισθηματικής Θρησκείας, που ικανοποιεί τις ψυχολογικές μας ανάγκες.

### **Συκοφαντία εναντίον της Εκκλησίας**

Εφ' όσον πάντοτε συκοφαντείται ο Χριστός είναι επόμενο να συκοφαντείται και να βλασφημείται πάντα και η Εκκλησία. Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι εφ' όσον η Εκκλησία είναι Σώμα Χριστού, μέσα στην οποία υπάρχει το Άγιον Πνεύμα, που την ζωοποιεί, ό,τι λέγεται εναντίον της καταλήγει σε βλασφημία εναντίον του Αγίου Πνεύματος, η οποία «ουκ αφεθήσεται τοις ανθρώποις» (Ματθ. ιβ' 31).

### **...Συνέπειες της συκοφαντίας**

Οι συνέπειες της αρνήσεως της Θεότητας του Χριστού και της αγιότητος της Εκκλησίας είναι φοβερές. Η μία είναι ότι αρνούμαστε την Χάρη του Χριστού. Η συνεχής δε άρνηση της Χάριτος μας πωρώνει, μας νεκρώνει με αιώνιες συνέπειες. Αποκτούμε εθισμό στην άρνηση και αυτό συνιστά τον πνευματικό θάνατο. Η άλλη είναι ότι δημιουργείται μια εσωτερική διαστροφή. Ο άνθρωπος βλέπει παντού δαιμονισμένους. Θεωρεί ότι οι άλλοι είναι η κόλασή του. Ενώ η Ορθοδοξία διδάσκει ότι εμείς είμαστε κόλαση των άλλων και μπορούμε να γίνουμε ο Παράδεισός τους.

Να διώξουμε την πονηρία. Να γίνουμε απλοί. Η απλότητα που είναι συνδεδεμένη με την ταπείνωση θα μας λυτρώσει από την βάσανο της συκοφαντίας και βλασφημίας.

*«Όσοι Πιστοί», Εκδόσεις Ι.Μ. Γενεθλίου της Θεοτόκου (Λιβαδειά).*

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, **ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Ματθαίου**, ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν), ...Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

**Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...**

*Ἀντίφωνον Γ', Ἦχος α'.*

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

*Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς. Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον*

**μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. *Ἀπολυτίκιον. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς. Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ...*

*Μικρὰ Εἴσοδος. Εἰσοδικὸν Ἦχος β' (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλεῖτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

*(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλεῖτουργον),*

*Ἀπολυτίκιον. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς. Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...*

**2-8, ὁ β' χορός, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε**

Βασιλεῖον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτήρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*ὁ α' χορὸς, Τοῦ **Ναοῦ**, ὁ β' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλεῖτουργον), Κοντάκιον Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς*

*Ἦχος βαρὺς, Αὐτόμελον*

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, **τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

**Τρισάγιον, Ἀπόστολος, ΚΥΡΙΑΚΗ Η', (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή)**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Κύριος ἰσχύϊν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:10-17

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα· ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ. Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἥ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλén με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

**7-8, ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Ματθαίου, (Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως), ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ,**

**Ἀντίφωνον Α' ὁ α' χορὸς, Στίχ. α'.**

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ β' χορὸς, Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α' χορὸς, Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορὸς**

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**ὁ α' χορός**

**Στίχ. β'.** Ἀγαπή Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα, Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός, Στίχ. γ'.** Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς...

**ὁ α' χορός, Στίχ. δ'.** Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός, Δόξα Πατρὶ... ,ὁ α' χορός, Καὶ νῦν..., ὁ β' χορός**

**Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...**

*Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορός*

**Στίχ. α'.** Τὰ ἔλεῖ σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

**Ἦχος βαρὺς**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο, Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.**

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. β'.** Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...**

**ὁ α' χορός**

**Στίχ. γ'.** Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...**

**ὁ β' χορός**

**Στίχ. δ'.** Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...** *Μικρὰ Εἴσοδος. Εἰσοδικὸν Ἦχος β' (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

*(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον), Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς. Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.*

*το ἀπολυτίκιον της εορτης*

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο, Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.**

**ὁ α' χορός, Τοῦ Ναοῦ.** *ὁ β' χορός, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελῆται συλλείτουργον), Κοντάκιον Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς Ἦχος βαρὺς, Αὐτόμελον*

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, **τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

**Τρισάγιον Ἀπόστολος ΚΥΡΙΑΚΗ Η', (ἀπὸ την Πεντηκοστή), Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς**  
Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:10-17

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς,...

## **Κυριακή Η' Μαθαίου (κήρυγμα στον Απόστολο)**

Τὴν πρώτη Ἐκκλησία, παρά τὴν πλούσια δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπασχολούσαν διάφορα προβλήματα. Μεταξύ αὐτῶν τῶν προβλημάτων ἦταν καὶ οἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα μεταξύ τῶν Χριστιανῶν. Σὲ αὐτὸ το γεγονός αναφέρεται ὁ Απόστολος Παῦλος στο ἀνάγνωσμα που διαβάσαμε σήμερα.

Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Κορίνθου εἶχαν χωρισθῇ σε ομάδες καὶ παρατάξεις. Ἄλλοι ἰσχυρίζονταν ὅτι ἀνήκουν στον Παῦλο, ἄλλοι στον Ἀπολλῶ, ἄλλοι στον Απόστολο Πέτρο καὶ υπήρχε καὶ μια μερίδα μερικῶν ἀνθρώπων που ἔλεγαν ὅτι ἀνήκουν στον Χριστό, ὡσάν καὶ οἱ

προηγούμενοι να μη ανήκαν στον Χριστό και να μη ήσαν μαθητές Του. Ο Απόστολος Παύλος καυτηριάζει αυτήν την νοοτροπία των διαιρέσεων και των σχισμάτων. Και τους τονίζει ότι πρέπει να είναι καταρτισμένοι στον ίδιο νού και την ίδια γνώμη και να στέκονται αμετακίνητοι στην ενότητά τους με τον Χριστό, αφού Αυτός σταυρώθηκε και αναστήθηκε για τους ανθρώπους. Αλλά και οι Χριστιανοί βαπτίσθηκαν στο όνομα του Χριστού και όχι στο όνομα των Αποστόλων. Οι Απόστολοι είναι μαθηταί και Απόστολοι του Χριστού. (Α' Κορ. α', 10-17).

Και σε άλλα αποστολικά κείμενα γίνεται λόγος για το ότι η Εκκλησία είναι Σώμα Χριστού, ότι στην Εκκλησία υπάρχουν πολλά μέλη, τα οποία όμως έχουν ιδιαίτερα χαρίσματα και αρμοδιότητες, αλλά όλα τα μέλη ζουν ενωμένα στο Σώμα του Χριστού. Υπάρχουν καταπληκτικά χωρία από τα κείμενα των αγίων Πατέρων, στα οποία φαίνεται ότι οι Χριστιανοί πρέπει να καλλιεργούν αυτήν την ενότητα, γιατί τα σχίσματα και οι διαιρέσεις είναι ένδειξη των παθών του εγωϊσμού, της υπερηφανείας, και ότι εκείνοι που καταστρατηγούν την ενότητα της Εκκλησίας διαπράττουν το μεγαλύτερο κακό στην Εκκλησία. Στο έργο αυτό υποκινούνται από τον διάβολο, ο οποίος διαιρεί τους ανθρώπους.

Ακριβώς, επειδή δια μέσου των αιώνων επικράτησαν διάφορες τέτοιες διαιρέσεις και σχίσματα, γι' αυτό οι άγιοι Πατέρες, φωτιζόμενοι από το άγιο Πνεύμα, το οποίο συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας, διοργάνωσαν αποτελεσματικά την Εκκλησία. Στην πρώτη αποστολική περίοδο υπήρχε μια μικρή δικαιολογία για να δημιουργούνται διενέξεις στο σημείο αυτό, ακριβώς επειδή ακόμη δεν είχε διοργανωθεί διοικητικά η Εκκλησία. Όμως σήμερα δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία, γιατί υπάρχει οργάνωση της εκκλησιαστικής ζωής και μάλιστα αυτή η οργάνωση γίνεται με θεολογικό και εκκλησιαστικό τρόπο. Κανένας δεν μπορεί να είναι αυτόνομος μέσα στην Εκκλησία. Οι λαϊκοί έχουν αναφορά στους Κληρικούς, οι Κληρικοί μιας Μητροπόλεως στον Επίσκοπο, τον οποίον χειροτονεί το άγιο Πνεύμα δια της Ιεραρχίας, οι Επίσκοποι στην Σύνοδό τους ή στους Πατριάρχες, οι Πατριάρχες στις Διορθόδοξες Συνόδους. Όταν κάποιος θέλει να διακόψη αυτήν την αναφορά, όχι μόνον με το να παύση να μνημονεύη το όνομα του αμέσως ανωτέρου του, αλλά και με το να μη έχη ουσιαστική κοινωνία και ενότητα μαζί του, τότε στην πραγματικότητα είναι αυτόνομος και ανεξάρτητος.

Υπάρχουν μερικοί που δικαιολογούν τις αυτονομίες τους με το ότι υπακούουν στον Χριστό. Αλλά αυτή είναι μια προτεσταντική νοοτροπία, γιατί ο Χριστός αποστέλλει τους Επισκόπους. Οι Επίσκοποι είναι εις τύπον και τόπον της παρουσίας του Χριστού και οι Χριστιανοί οφείλουν

υπακοή σε αυτούς. Και βέβαια αν οι Επίσκοποι δεν τηρούν τις αποφάσεις των Συνόδων, τότε αναλαμβάνουν οι Σύνοδοι να αποκαταστήσουν τα πράγματα. Πάντως, αγαπητοί αδελφοί, ας φροντίζουμε να μη δημιουργούμε σχίσματα στην Εκκλησία και να μη ανήκουμε σε διαιρέσεις, γιατί όπως λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος το σχίσμα δεν το θεραπεύει ούτε αίμα μαρτυρίου. [http://www.parembasis.gr/2000/00\\_08\\_14.htm](http://www.parembasis.gr/2000/00_08_14.htm)

#### **14-8, ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Ματθαίου, ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν), Ἀντίφωνον Α', Ἦχος β΄., Στίχ.**

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.**

**Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.**

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Ἀντίφωνον Β'**

**Ἦχος β΄.**

**Στίχ.** Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Στίχ.** Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Στίχ.** Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..**

**Στίχ..** Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

**Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...**

**Ἀντίφωνον Γ'**

**Στίχ.** Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

**Ἦχος πλ. δ'. Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

*Μικρὰ Εἰσοδος., Εἰσοδικὸν, ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

**Δευτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.....**

**ὁ β' χορὸς...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

*ὁ α' χορὸς, Ἀπολυτίκιον., (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον) Ἦχος πλ. δ'.*

**Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,...**

*Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε*

**Λαοὶ προσκίρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσυνῇ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.**

*ὁ α' χορὸς, Τοῦ Ναοῦ, ὁ β' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον) Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ', Ἐπεφάνης σήμερον*

**Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.**

**Τρισάγιον., Ἀπόστολος ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή), Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'**

**Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.**

**Στίχ.** Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:9-17**

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστὶν τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησεν, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, 9-8-2020, ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Ματθαίου (Μετὰ τὴν Ἑορτήν) ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ, Ἀντίφωνον Α', ὁ α' χορός

**Στίχ. α'.** Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

**ὁ β' χορός Στίχ. β'.** Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός Στίχ. γ'.** Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ β' χορός Στίχ. δ'.** Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορός**

**Στίχ. α'.** Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

**Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**ὁ α' χορός, Στίχ. β'.** Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα, Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός, Στίχ. γ'.** Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

**ὁ α' χορός, Στίχ. δ'.** Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός, Δόξα Πατρί... , ὁ α' χορός, Καὶ νῦν..., ὁ β' χορός**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...

**Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορός**

**Στίχ. α'.** Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

**Ἦχος βαρὺς**

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο· Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰῶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

**ὁ β' χορός, Στίχ. β'.** Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

**ὁ α' χορός, Στίχ. γ'.** Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

**ὁ β' χορός, Στίχ. δ'.** Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

*Μικρὰ Εἴσοδος. , Εἰσοδικὸν, ὁ α' χορός (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

**ὁ β' χορός**

...ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

ὁ α' χορός, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

*Απολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.* **ΕΞ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

*ὁ β' χορὸς, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός*

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο Ἰάμβον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

*ὁ α' χορὸς, Τοῦ **Ναοῦ**, ὁ β' χορὸς (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον) Κοντάκιον Ἦχος βαρύς, Αὐτόμελον*

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, **τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

***Τρισάγιον., Απόστολος ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή), Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'***

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

*Στίχ.* Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:9-17

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, ...

**22-8, ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Ματθαίου (Μετὰ τὴν Ἑορτήν), ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ, Ἀντίφωνον Α', ὁ α' χορὸς**

*Στίχ. α'.* Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

*ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.* Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'.* Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*ὁ β' χορὸς, Στίχ. δ'.* Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*ὁ α' χορὸς, Δόξα Πατρί... ὁ β' χορὸς, Καὶ νῦν...*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορὸς*

*Στίχ. α'.* Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦϊα.

*ὁ α' χορὸς, Στίχ. β'.* Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

*ὁ β' χορὸς, Στίχ. γ'.* Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

*ὁ α' χορὸς, Στίχ. δ'.* Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

*ὁ β' χορὸς, Δόξα Πατρί... ὁ α' χορὸς, Καὶ νῦν... ὁ β' χορὸς*

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...

*Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορὸς, Στίχ. α'.* Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

*Ἦχος α'*

**Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσῃ τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστῃς πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

*ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.* Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν...

*ὁ α' χορὸς*

*Στίχ. γ'.* Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν...

*Μικρὰ Εἴσοδος, Εἰσοδικόν, ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.....

*ὁ β' χορὸς... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦϊα.*

ὁ α' χορός, Ἀπολυτίκιον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον) Ἦχος πλ. δ'.  
**ΕΞ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

ὁ β' χορός, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας...

ὁ α' χορός, Τοῦ Ναοῦ, ὁ β' χορός, Κοντάκιον Ἦχος πλ. β', Αὐτόμελον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, **ὁ μήτραν οἰκῆσας ἀειπάρθενον.**

**Τρισάγιον., Απόστολος ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή), Προκείμενον.** Ἦχος πλ. δ'

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:9-17

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· ...

**Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ** «καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι». ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἡ προσευχή εἶναι ἡ νοερή ἐπικοινωνία καὶ προσωπική μας συνομιλία με τὸ Θεό, κατὰ τὴν ὁποία, παράλληλα με τὴ δοξολογία καὶ εὐχαριστία που ἀπευθύνουμε σ' Αὐτόν, ζητάμε καὶ τὴν εκπλήρωση ὁρισμένων αἰτημάτων μας.

Ἡ προσευχή: εἶναι γιὰ μας μεγάλο δῶρο, αφοῦ μπορούμε νὰ μιλάμε ὅποτε θέλουμε με τὸ Θεό.

Εἶναι μὴ ψηλάφηση τοῦ Θεοῦ ἢ τῶν Ἀγίων. Δε μιλάμε με φαντάσματα.

Πρέπει νὰ γίνεται σὲ ἡσυχὸ μέρος, ἐτσί ὥστε νὰ ἔχουμε αυτοσυγκέντρωση. Πρέπει νὰ συναισθανόμαστε ὅτι θὰ μιλήσουμε με τὸν ἴδιο τὸ Θεό.

Γράφει ὁ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Προσφέρουμε δεκάδες λόγια κι ὅταν τελειώνει ἡ προσευχή δεν ξέρουμε τι εἶπαμε. Τὸ σῶμα εἶναι ἐδῶ, ὁ νους εἶναι ἐξῶ. Μπαίνουμε στο νὰ ὀ για προσευχή καὶ ὅταν βγαίνουμε δεν θυμόμαστε τίποτα. Τα χεῖλη κινούνται, ἀλλὰ ἡ ἀκοή μας δεν ἀκούει».

Βέβαια ἡ περισυλλογή καὶ ἡ ἀνάβαση τοῦ νου πρὸς τὸ Θεό δεν εἶναι κάτι που ἐπιτυγχάνεται τόσο εὐκόλα. Χρειάζεται συνεχὴς προσπάθεια γιὰ νὰ μπορεῖ κάθε μας προσευχή νὰ εἶναι καλύτερη ἀπὸ τὴν προηγούμενη.

#### ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πολλοὶ υποστηρίζουν πως εφόσον μπορούμε νὰ συνομιλοῦμε με τὸ Θεό παντοῦ καὶ ὅποτε θέλουμε, δε χρειάζεται νὰ πηγαίνουμε στὴ Θ. Λειτουργία. Ἡ ἀλήθεια, ὅμως, εἶναι πως ἡ Θ. Λειτουργία καὶ ὅλες οἱ

κοινές λειτουργικές προσευχές μας μαθαίνουν και μας καθοδηγούν στην ατομική μας προσευχή.

Η Θ. Λειτουργία είναι το πιο μεγάλο σχολείο προσευχής.

Εκεί μαθαίνουμε πως:

- να δοξολογούμε το Θεό για τη Δημιουργία (ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ)
- να Τον ευχαριστούμε για τις μικρές και μεγάλες Του ευεργεσίες (ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ)

- να Τον παρακαλούμε για όλα τα θέματα της ζωής μας (ΙΚΕΣΙΑ) με σωστό και θεολογικό τρόπο (εφόσον χρησιμοποιούμε τα σοφά λόγια των Πατέρων της Εκκλησίας) χωρίς να ζητάμε ανόητα πράγματα που αφορούν αποκλειστικά το δικό μας όφελος.

Με τη Θ. Λατρεία:

- συνδεόμαστε με όλη την Παράδοση της Εκκλησίας εφόσον προσευχόμαστε στον ίδιο τόπο και με τα ίδια λόγια που προσευχήθηκαν οι Πατέρες μας και όλες οι προηγούμενες γενιές.

- επικοινωνούμε με τους γύρω μας και αισθανόμαστε πως όλοι έχουμε κοινούς στόχους στη ζωή. Δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε πως μπορούμε να επικοινωνήσουμε με το Θεό, αν δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε πρώτα με το συνάνθρωπό μας.

Επειδή, λοιπόν, τα πλεονεκτήματα της Λατρευτικής Προσευχής είναι πολλά και επειδή ο άνθρωπος δεν θα βρει μόνος του ποτέ λύση στο πρόβλημα του τί πρέπει να λείει στις προσευχές του, η Εκκλησία μας συνιστά κάποιες ακολουθίες που μπορούμε να τις λέμε και στα σπίτια μας:

Πρωί: Πρωινή προσευχή ή Ακολουθία του Όρθρου. Μεσημέρι: Προσευχή προ του φαγητού. Προσευχή μετά το φαγητό. Βράδυ: Προσευχή προ του δείπνου. Προσευχή μετά το δείπνο. Ακολουθία Μικρού Αποδείπνου. Κάποιοι συνηθίζουν να διαβάζουν περιστασιακά και τις εξής ακολουθίες:– Ακολουθία του Εσπερινού– Χαιρετισμοί της Θεοτόκου– Μικρή Παράκληση στην Παναγία– Μεγάλη Παράκληση στην Παναγία– Παρακλήσεις σε διάφορους Αγίους– Ακολουθία Θείας Μετάληψης (πριν τη Θ. Κοινωνία)– Ευχαριστία μετά τη Θεία Μετάληψη (μετά τη Θ. Κοινωνία)

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Το «Πάτερ ημών» είναι η πιο γλυκιά και περιεκτική προσευχή. Είναι απλή, κατανοητή σε όλους και εξαντλεί όλα τα αιτήματα που μπορεί να απευθύνει ο άνθρωπος στο Θεό. Την έφτιαξε ο ίδιος ο Χριστός και μας την προσέφερε σαν δώρο. Είναι λοιπόν θεοπαράδοτη και γεμάτη θεία σοφία.

Όταν διαβάζεις το Ευαγγέλιο, ο Θεός μιλάει σε σένα. Όταν προσεύχεσαι, εσύ μιλάς στο Θεό. Όταν λες το «Πάτερ ημών» εσύ μιλάς στο Θεό και ο Θεός μιλάει σε σένα. (Αγ. Αυγουστίνος)

Δόξα του Θεού είναι ο άνθρωπος, ο ζωντανός. Και «ζωντανός» άνθρωπος είναι μόνο εκείνος, που στρέφει τα μάτια του προς το Θεό.

Αγ. Ειρηναίος [www.athos.gr](http://www.athos.gr)

**15-8, Κυριακή ηχος βαρύς,** ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, Αντίφωνον Α', ὁ α' χορὸς Στίχ. α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.**

ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ β' χορὸς, Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α' χορὸς, Δόξα Πατρὶ... ὁ β' χορὸς, Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορὸς, Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

**Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.**

ὁ α' χορὸς

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

ὁ β' χορὸς, Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

ὁ α' χορὸς, Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

ὁ β' χορὸς, Δόξα Πατρὶ... ὁ α' χορὸς, Καὶ νῦν... ὁ β' χορὸς, Ὁ μονογενὴς ...

Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορὸς, Στίχ. α'

. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

**Ἦχος α', Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν...**

ὁ α' χορὸς

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν...**

Μικρὰ Εἴσοδος. Εἰσοδικὸν, ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ὁ β' χορὸς

...ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς. **Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...**

ὁ β' χορὸς, Ἦχος α', Ἐν τῇ Γεννήσει ...

ὁ α' χορὸς, Κοντάκιον Ἦχος πλ. β', Αὐτόμελον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.**

Τρισάγιον. Ἀπόστολος Τῆς Ἑορτῆς, Προκείμενον ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. (Φιλίπ. β´ 5-11).

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονέισθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐκ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

*Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, ὁ α' χορὸς, Ἦχος α'*

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

*Ὁ Εἰρμὸς*

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, παρθενεῦει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

*Κοινωνικόν, ὁ β' χορὸς*

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλουῖα.

#### **15-8. Η Θεοτόκος ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων**

##### **Ὁ βίος τῆς Παναγίας**

Ἡ Κυρία Θεοτόκος ἦταν 59 ἐτῶν, ὅταν ἐμελλε νὰ ἀποθάνει. Ἡ Παναγία ὅταν πῆγε στο ἱερὸν ἦταν τριῶν χρόνων. Στο ἱερὸ ἐμεινε δώδεκα ἔτη καὶ ἕως νὰ γεννήσῃ τὸν Χριστό, πέρασε ἄλλο ἓνα ἔτος. Ἐζήσε καὶ με τὸν Χριστό ἄλλα 32 ἔτη καὶ μετὰ τὴ Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάστασις ἔζησε ἄλλα ἑνδεκα χρόνια. Συνολικὰ δηλαδὴ ἔζησε 59 ἔτη.

Τρεῖς ἡμέρες λοιπὸν πρὶν ἀπὸ τὴν Κοίμησίν Της, φανερώθηκε σ' αὐτὴ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ με κλαδί φοινικιάς στο χέρι καὶ τῆς λέγει. Νὰ γνωρίζεις Κυρία Θεοτόκε, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρες πρόκειται νὰ μετατεθεῖς ἀπὸ τὴ γῆ στοὺς οὐρανοὺς. Γι' αὐτὸ εὐτρέπισε τὸν εαυτὸ σου, ετοίμασε τὰ ἐπιτάφια σου καὶ ἀνέμενε τὴν κοίμησίν σου, γιατί ἐρχεται ὁ Υἱός σου νὰ παραλάβει τὴν Ἁγία σου ψυχὴ. Ἀμέσως μετὰ τὸ ἀκουσμά αὐτό, ἡ Παναγία σηκώθηκε καὶ ἀνέβηκε στο ὄρος τῶν Ελαιῶν, ἐκεῖ ὅπου ἀναλήφθηκε ὁ Υἱός Της γιὰ νὰ προσευχηθεῖ.

Ὅλα τὰ δέντρα τοῦ βουνοῦ ἐκείνου τότε κατὰ θαυμαστὸ τρόπο ἐπέσαν καὶ προσκύνησαν αὐτήν, τὴ στιγμὴ που σήκωσε τὰ χέρια Της καὶ προσευχόμενη εἶπε: «Υἱέ μου μονογενές καὶ ἀγαπημένε, ὅπου καταδέχθηκες νὰ ἔλθεις ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ σαρκωθείς ἀπὸ τὰ αἱμάτά μου, ἐσὺ παράλαβέ με καὶ σὴν βασιλεία σου, σῶναι με ὁ χωρισμός σου, σῶναι με ἡ στέρησίς σου Υἱέ μου ὡσάν ὥρισε, οὕτω καὶ ποιήσον ὅπου εἰμί ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμός, αὐτὸ λέγω καὶ ἐγώ, ἐκεῖ ὅπου εἶσαι ἐσὺ Υἱέ μου ἡγαπημένε, ἐκεῖ με ἀξίωσαι νὰ ἔλθω, ὅτι ἡ καρδιά μου εἶναι θλιμμένη διὰ τὴν ἀγάπην σου».

Αὐτὰ τὰ λόγια εἶπε ἡ Παναγία καὶ κατέβηκε ἀπὸ τὸ ὄρος καὶ πῆγε στο σπίτι Της στο χωριὸ Γεθσημανή. Ἡ Παναγία εἶχε δυο φουστάνια, τὸ ἓνα τὸ φόρεσε γιὰ τὴν κοίμησίν Της καὶ τὸ ἄλλο τὸ χάρισε σὲ μίαν πτωχὴν γειτόνισσα.

##### **Οἱ Ἀπόστολοι κηδεύουν τὴ Θεοτόκο**

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἦταν σὲ κοντινὰ μέρη καὶ δὲν ἀπομακρύνονταν ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ὅσο ζοῦσε ἡ Κυρία Θεοτόκος. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος εἶχε πολλὴ πίστη στὴν Θεοτόκο, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ἦταν υιοθετημένος γιὸς Της. Δὲν πῆγαιναν λοιπὸν πολὺ μακριά, γιὰ νὰ υπηρετοῦν τὴν Παναγία.

Τὴν τρίτη ἡμέρα, μετὰ τὸ μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐκεῖ που δίδασκαν, τοὺς ἄρπαξε κάποιο σύννεφο καὶ τοὺς μετέφερε στὴ Γεθσημανή στο σπίτι τῆς Παναγίας. Κατὰ παρόμοιο τρόπο μεταφέρθηκαν καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι. Στὴ Γεθσημανή μεταφέρθηκαν ὁ Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης καὶ ὁ διδάσκαλός του Ἅγιος Ἱερόθεος.

Μόλις τοὺς εἶδε ἡ Παναγία χάρηκε καὶ τοὺς εἶπε: «Παιδιά μου καθίστε νὰ σας ἀποχαιρετίσω, γιατί σήμερα μεταβαίνω στὸν ἀγαπημένο μου Υἱό. Πατὴρ ὁ Ἀγγελοῦ Γαβριὴλ, ὅπου μου ἀνήγγειλε τὴ σύλληψη τοῦ Υἱοῦ μου, ἦλθε πάλι καὶ μου ἔδωσε αὐτὸ τὸ κλαδί τῆς φοινικιάς καὶ μου εἶπε πὼς μετὰ τρεῖς ἡμέρες θὰ μεταβῶ στα οὐράνια, γι' αὐτὸ εὐχαριστῶ τὸν Υἱό μου καὶ Θεό, ἐπεὶδὴ σας μάζεψε ὅλους, προκειμένου νὰ σας δῶ».

Οἱ Ἀπόστολοι ἀρχισαν νὰ κλαίει. Τότε δακρυσμένους ὁ Ἰωάννης λέγει. «Κυρία Θεοτόκε καὶ μητέρα μου, ὅταν ὁ ἀγαπημένος Υἱός σου ἦταν μαζί μας τὸν εἶχαμε γιὰ παρηγοριά. Ὅταν ἀνελήφθη στοὺς οὐρανοὺς ἀφήσε ὡς παρηγοριά ἐσένα.

Τώρα που μας ἀφήνεις καὶ ἐσὺ ποῖόν θὰ ἔχομε παρηγοριά; Ποιὸς θὰ μας διδάσκει καὶ θὰ μας καθοδηγεῖ;

Τότε ἡ Παναγία κλαίοντας λέγει: Μὴ κλαίτε παιδιά μου καὶ με κάνετε καὶ ἐμένα νὰ λυποῦμαι. Μὴν λυπάσθε γιὰ τὸ θάνατό μου. Πατὴρ μπορεῖ νὰ μετατεθῶ ἀπὸ τὴ γῆ, φίλοι τοῦ Υἱοῦ μου, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ χωρισθῶ τόσο ἀπὸ ἐσάς, ὅσο καὶ ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς που με ἐπικαλοῦνται. «ἀμὴ ἐγὼ θέλω νὰ εἶμαι πρέσβυς καὶ μεσίτρια στὸν ἀγαπημένο μου Υἱό γιὰ ὅλο τὸ χριστιανικὸ γένος. Μὴ κλαίτε ἀλλὰ κοιτάξτε νὰ με ἐνταφιάσετε.

...Αὐτὰ εἶπε καὶ ἄλλα πολλὰ ἡ Παναγία πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ εὐθὺς ἐκλείσει τοὺς ἀγίους τῆς οφθαλμοῦς καὶ φώναξε δυνατὰ: «Υἱέ μου εἰς χεῖρας σου παρατίθωμι τὸ πνεῦμα μου». Καὶ κοιμήθηκε. Καὶ τὴν μεν ἁγία τῆς ψυχῆ δέχθηκε ὁ Υἱός Της στα χέρια του. Τὸ δε ἅγιο καὶ θεοδόχο σῶμα Της τὸ πήραν στοὺς ὤμους τοὺς οἱ μαθητὲς γιὰ νὰ τὸ ἐνταφιάσουν. Ἀπὸ τὴ μίαν μεριά τὸ κρατοῦσε ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Πέτρος, ἀπὸ τὴ τρίτη μεριά ὁ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφός του Ἰωάννη καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Παῦλος. Οἱ υπόλοιποι Ἀπόστολοι ἀκολουθοῦσαν ψάλλοντες καὶ ὑμνοῦντες.

Τότε κάποιοι φθονεροὶ Ἰουδαῖοι ἀκούγοντας τοὺς ἀγγελικοὺς ὕμνους τῶν Ἀποστόλων ἐπιχείρησαν νὰ πᾶνε νὰ γκρεμίσουν τὸ κρεβάτι τῆς Παναγίας με τὸ ἅγιο σῶμα Της. Ὅσοι κινήθηκαν ἐναντίον τοῦ σκηνώματος καὶ τῶν Ἀποστόλων τυφλώθηκαν! Στὸν πιο τολμηρὸ ἐξ αὐτῶν, που πῆγε νὰ πιάσει τὸ κρεβάτι, παρενέβη ἄγγελος Κυρίου καὶ αοράτως ἔκοψε τὰ χέρια του. Κατόπιν αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι βλέποντας τὸ θαῦμα μετανόησαν καὶ ἰκέτευαν τοὺς Ἀποστόλους νὰ τοὺς γιαιτρέψουν. Οἱ Ἀπόστολοι διαπίστωσαν ὅτι μετανόησαν καὶ πήραν τὸ κλαδί τῆς φοινικιάς καὶ ἀγγίξαν τὸ πρόσωπο τῶν τυφλωμένων καὶ τὰ ἀποκομμένα χέρια τοῦ ἄλλου καὶ με τὴ βοήθεια τῆς Παναγίας ὅλοι γιαιτρεύτηκαν.

##### **Ἡ μετὰστασις τῆς Θεοτόκου**

Τρεῖς ἡμέρες καὶ νύκτες παρέμειναν οἱ Ἀπόστολοι δίπλα στὸν τάφο τῆς Παναγίας. Ἐλεπε μόνο ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς, ὅπως καὶ στὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου. Τὴν τρίτη ἡμέρα σύννεφο τὸν ἀρπάζει καὶ αὐτὸν καὶ τὸν πῆγε στὸν τάφο τῆς Παναγίας...Παρακαλοῦσε δε τοὺς μαθητὲς νὰ ἀνοίξουν τὸν τάφο, γιὰ νὰ ἀσπασθεῖ καὶ νὰ ἀποχαιρετίσει τὴν Παναγία. Ὅταν οἱ Ἀπόστολοι ἀνοίξαν τὸν τάφο, διαπίστωσαν πὼς τὸ σῶμα ἀπουσίαζε, μετετέθη στοὺς οὐρανοὺς. Μετὰ λίγες ἡμέρες ἡ Παναγία φανερώθηκε ὁλόσωμη στοὺς Ἀποστόλους σὲ μίαν σύναξη που εἶχαν.

Αὐτὴ τὴ γιορτὴ κληγουρίζομε ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Καὶ πρέπει νὰ τὴ γιορτάζουμε με δοξολογίες καὶ εὐχαριστίες καὶ με καθαρὰ τὴν καρδιά μας.

Παναγία Θεοτόκε πρέσβευε υπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

**Κυριακή Ι' Ματθαίου, 13-8, Απόδοσις της εορτής της Μεταμορφώσεως, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ, Ἀντίφωνον Α', ὁ α' χορός, Στίχ. α'.**

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς. **ὁ β' χορός Στίχ. β'.** Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός Στίχ. γ'.** Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ β' χορός Στίχ. δ'.** Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορός**

**Στίχ. α'.** Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις.

**Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.**

**ὁ α' χορός, Στίχ. β'.** Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα, Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός, Στίχ. γ'.** Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς...

**ὁ α' χορός, Στίχ. δ'.** Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς...

**ὁ β' χορός, Δόξα Πατρί... , ὁ α' χορός, Καὶ νῦν..., ὁ β' χορός**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...

**Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορός**

**Στίχ. α'.** Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσονται.

*Ἦχος βαρὺς*

**Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο Ἁάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἷδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.**

**ὁ β' χορός, Στίχ. β'.** Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

**ὁ α' χορός, Στίχ. γ'.** Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

**ὁ β' χορός, Στίχ. δ'.** Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

**Μικρὰ Εἴσοδος.**, Εἰσοδικὸν, ὁ α' χορός (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀψόμεθα φῶς, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ὁ β' χορός... ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.**

ὁ α' χορός, Ἀπολυτίκιον., (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Ἦχος α'.** Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοί, Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

ὁ α' χορός, τῆς Ἑορτῆς, Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

ὁ β' χορός, Τοῦ **Ναοῦ**, ὁ α' χορός, Κοντάκιον

Αὐτόμελον Ἦχος βαρὺς

**Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

**Τρισάγιον, Ἀπόστολος ΚΥΡΙΑΚΗ Ι', (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή-αλλάξει), Προκείμενον (καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 6-8 λόγῳ ἀποδόσεως τῆς εορτῆς) ἦχος δ'**

**Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.**

**Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.**

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας

καὶ πεινώμεν καὶ διψώμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιώμεν ἔργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

**...εις το εξαιρέτως: Ὡιδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ', Ὁ Εἰρμός**

«Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

**...Κοινωνικὸν, Ἦχος δ'**

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

**...Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...» ὁ α' χορὸς, Ἦχος βαρὺς**

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, **ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' Ματθαίου (μετά τὴν εορτήν)** ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ,

## **Τὰ παρόντα ΑΝΤΙΦΩΝΑ, Ἀντίφωνον Α', ὁ α' χορὸς**

**Στίχ. α'.** Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.** Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'.** Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. δ'.** Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορὸς, Δόξα Πατρὶ...ὁ β' χορὸς, Καὶ νῦν...**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορὸς**

**Στίχ. α'.** Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. β'.** Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. γ'.** Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. δ'.** Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**ὁ β' χορὸς, Δόξα Πατρὶ... ὁ α' χορὸς, Καὶ νῦν... ὁ β' χορὸς**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...

**Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορὸς, Στίχ. α'.** Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

**Ἦχος α'**

**Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσῃ τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.** Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν...

**ὁ α' χορὸς**

**Στίχ. γ'.** Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν...

*Μικρὰ Εἰσοδος, Εἰσοδικὸν, ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.....

**ὁ β' χορὸς...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

*ὁ α' χορὸς, Ἀπολυτίκιον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

**Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοί, Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου,**

# Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ὁ α' χορός, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

16-8. ὁ β' χορός, τῆς Ἀγίας Εἰκόνας, Ἦχος ὁ αὐτός

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνούμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκῃσας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

ὁ β' χορός, Τοῦ **Ναοῦ**, ὁ α' χορός, Κοντάκιον Ἦχος πλ. β', Αὐτόμελον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλειτουργγον)

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

## **Τρισάγιον, Ἀπόστολος ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄**

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄, (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή)

Προκείμενον. Ἦχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ἡμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ἡμεῖς δὲ ἰσχυροί· ἡμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρα τὰ τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ἡμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχτε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

## **Κυριακή Ι΄ Ματθαίου**

Ἡ χαρά καὶ ὁ πόνος

Το θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ σεληνιαζομένου νέου που ἀκούσαμε σήμερα, συνέβη μετὰ τὴν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ το ὄρος Θαβῶρ, ὅπου μεταμορφώθηκε καὶ ἔδειξε τὴν δόξα τῆς Θεότητάς Του στοὺς τρεῖς Μαθητὲς που παρευρέθηκαν στο θαυμαστό αὐτὸ γεγονός. Αὐτὸ δείχνει τὴν ἰδιαίτερη σημασία τοῦ γεγονότος τὴν ὁποία θὰ δοῦμε με τὸ μικρὸ σχολιασμό που θὰ ἀκολουθήσῃ.

Στο ὄρος Θαβῶρ οἱ Μαθητὲς ἀξιώθηκαν νὰ δουν τὴν δόξα τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, ἀκούσαν τὴν φωνὴν τοῦ Πατρός καὶ εἶδαν τὴν φωτεινὴν νεφέλην που τοὺς ἐπισκίασε. Πρόκειται γιὰ τὴν δόξα τῆς Ἀγίας Τριάδος, καὶ ἦταν ἡ φανέρωση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Διότι γιὰ μας τοὺς Ὀρθοδόξους ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι μιὰ κτιστὴ πραγματικότητα, ἀλλὰ ἡ θέα καὶ ἡ μέθεξις τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Συγχρόνως οἱ Μαθητὲς εἶδαν τοὺς δύο Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸν Μωϋσῆ καὶ τὸν Ἠλία νὰ συνομιλοῦν με τὸν Χριστό. Τόσο πολὺ ευφράνθηκαν, ὥστε σὲ κάποια στιγμή ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παραμείνουν μονίμως ἐκεῖ, καὶ νὰ στήσουν τρεῖς σκηνές, γιὰ τὸν Χριστό καὶ τοὺς δύο Προφῆτες, καὶ αὐτοὶ νὰ παραμένουν ἐκεῖ γιὰ νὰ βλέπουν τὴν δόξα Του. Ὅλη αὕτη ἡ εἰκόνα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν Μαθητῶν, δείχνει τί θὰ εἶναι ὁ Παράδεισος, πῶς θὰ ζοῦν ὅσοι ἀξιωθοῦν νὰ εἰσέλθουν στὸν Παράδεισο. Πρόκειται γιὰ μιὰ διαρκὴ Θεία Λειτουργία, μιὰ συνεχὴ θέα τῆς δόξης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Οἱ Μαθητὲς, μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐμπειρικὴ βίωση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, κατέρχονται ἀπὸ τὸ ὄρος Θαβῶρ καὶ ἐρχονται ἀντιμέτωποι με μιὰ φοβερὴ κατάσταση. Συναντοῦν ἕναν δαιμονισμένο νέον που βασανίζεται ἀπὸ τὸν διάβολο, ἕναν πατέρα νὰ υποφέρει, νὰ βασανίζεται καὶ νὰ ζητᾷ βοήθεια καὶ συμπαράσταση, μιὰ γενιά που εἶναι ἀπίστη καὶ διεστραμμένη καὶ τοὺς Μαθητὲς Του που ἀπορούσαν γιὰτὶ δὲν εἶχαν τὴν δύναμιν νὰ ἐλευθερώσουν τὸν νέον αὐτὸν ἀπὸ τὸ δαιμόνιο.

Αὐτὲς οἱ δύο εἰκόνας εἶναι ἀντίθετες μετὰξὺ τους. Στὴν μία βλέπει κανεὶς τὴν χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἄλλῃ βλέπει τὴν τραγικὴν κατάσταση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς με τὰ προβλήματα καὶ τὶς ταλαιπωρίες τῆς καὶ γενικὰ τὴν κατάσταση τῆς Κολάσεως. Αὐτὸ δείχνει καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Παράδεισο στὸν ὁποῖο ζοῦσε ἀμέσως μετὰ τὴν δημιουργίαν του, ὅπου ἀπολάμβανε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἐξαναγκάσθηκε νὰ ζῇ στὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος καὶ τῶν ταλαιπωριῶν, με τὶς ἀρρώστιες, τοὺς δαιμονικοὺς πειρασμοὺς, τὶς στερήσεις, τοὺς θανάτους καὶ τὰ ποικίλα προβλήματα που δημιουργοῦν πόνον καὶ οδύνη. Μόνον μέσα ἀπὸ τὴν θέαν τῆς θαβωρίου δόξας μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τὴν τραγικὴν κατάσταση στὴν ὁποία βρεθήκαμε μετὰ τὴν πτῶσιν μας καὶ τὴν ἀπομάκρυνσίν μας ἀπὸ τὸν Θεὸν τοῦ Φωτός καὶ τῆς δόξης. Αὐτὸ δείχνει καὶ τὸ πῶς ἐλπίζουμε καὶ πιστεύουμε νὰ μεταμορφωθῇ τὸ σῶμα μας καὶ νὰ γίνῃ ὅμοιον με τὸ σῶμα τοῦ μεταμορφωθέντος Χριστοῦ.

Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ αἰσθανόμαστε καὶ σὲ κάθε Θεία Λειτουργία. Ὅταν προετοιμαζόμαστε κατὰλληλα πρὶν τὴν Θεία Λειτουργία καὶ ὅταν προσευχόμαστε με συγκεντρωμένο τὸν νοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας, αἰσθανόμαστε γαλήνην στὴν καρδίαν, εἰρήνην στοὺς λογισμοὺς, ἀνάπαυσιν καὶ παρηγορίαν σὲ ὁλόκληρὴν τὴν ὑπαρξίν μας. Τότε ἡ καρδιά αἰσθάνεται τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀγαπᾷ καὶ τοὺς συνανθρώπους μας με τοὺς ὁποίους προσευχόμαστε καὶ κοινωνοῦμε ἀπὸ τὸ ἴδιον Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν, ὅμως, τελειῶν ἡ Θεία Λειτουργία καὶ πηγαίνουμε στα σπῆτια μας καὶ ἀντιμετωπίζουμε τὰ προβλήματα που ὑπάρχουν ἀπὸ τὶς ἀρρώστιες, τὶς περιφρονήσεις καὶ τὴν μοναξιά, ἀπὸ τὰ πάθη μας, τότε νοσταλγοῦμε ἀκόμη περισσότερο τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ θέλουμε πάλιν νὰ ἐκκλησιασθούμε.

Στὴν ζωὴν μας ἐναλλάσσονται οἱ ὥρες τῆς ἐμπειρίας τοῦ Θαβῶρ καὶ οἱ ὥρες τῆς ἐμπειρίας τῶν διαφορῶν δυσκολιῶν. Μακάρι τὸ Θαβῶρ, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὸ «πνεῦμα» τῆς Θείας Λειτουργίας νὰ ἐμπνέουν καὶ νὰ προσανατολίζουν πάντοτε τὴν ζωὴν μας.

[http://www.parembasis.gr/2008/08\\_07\\_20.htm](http://www.parembasis.gr/2008/08_07_20.htm)

**ΙΑ΄ Ματθαίου** Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα (τῶν Κυριακῶν), Ἀντίφωνον Α΄, Ἦχος β΄. Στίχ.

**Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.**

**Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Σώτερ σῶσον ἡμᾶς.**

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄, Ἦχος β΄, Στίχ.

**Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.**

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦϊα.**

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ...**

Ἀντίφωνον Γ΄, Στίχ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

*Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄. Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.*

Μικρὰ Εἰσοδος. , Εἰσοδικὸν, ὁ α΄ χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...**

**ὁ β΄ χορὸς...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦϊα.**

*ὁ α΄ χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον) , Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄. Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...*

**5-9: ὁ β΄ χορὸς , Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄, Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

**Ἱερωσύνης στολισμόν, περιβαλλόμενος σοφέ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**ὁ α΄ χορὸς. Τοῦ Ναοῦ**

*ὁ β΄ χορὸς, Κοντάκιον Ἦχος δ΄, Αὐτόμελον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

**Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὗα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀκραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζει σοι· Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

Τρισάγιον. Ἀπόστολος, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄, (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή) , Προκείμενον. Ἦχος β΄

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.**

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

**Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:2-12**

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς

ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δώμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, 23-8-2020, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' Ματθαίου (ἄλλο τυπικό δίνει καὶ τον Απόστολο καὶ το Ευαγγέλιο στην εορτή!), ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, Τὰ παρόντα, ΑΝΤΙΦΩΝΑ, Ἀντίφωνον Α', ὁ α' χορὸς

**Στίχ. α'.** Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.** Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'.** Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. δ'.** Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορὸς, Δόξα Πατρί..., ὁ β' χορὸς, Καὶ νῦν....**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορὸς**

**Στίχ. α'.** Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. β'.** Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. γ'.** Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. δ'.** Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**ὁ β' χορὸς, Δόξα Πατρί..., ὁ α' χορὸς, Καὶ νῦν..., ὁ β' χορὸς**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...

**Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορὸς, Στίχ. α'.** Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

**Ἦχος α'**

**Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσῃ τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.** Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'.** Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν...

*Μικρὰ Εἴσοδος. , Εἰσοδικὸν, ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

**ὁ β' χορὸς...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

**ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον), Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.**

**Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

**ὁ β' χορὸς, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α', Ἐν τῇ Γεννήσῃ τὴν παρθενίαν ...**

**ὁ α' χορὸς. Τοῦ Ναοῦ**

ὁ β' χορός, Κοντάκιον Ἦχος πλ. β', Αὐτόμελον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλειτουργγον)

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, **ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.**

**Τρισάγιον.** Ἀπόστολος (ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ', (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή) ἡ Τῆς Ἑορτῆς,

.....  
Προκείμενον ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρί μου.

**Στίχ.** Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα

(Φιλίπ. β' 5-11).

**Ἀδελφοί,** τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πάντα γλώσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς **εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.**

.....  
**Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, ὁ α' χορός, Ἦχος α'**

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

**Ὁ Εἰρμός,** Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένη ἄχραντε, παρθενεῦει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένης, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, **τὴν κληρονομίαν σου.**

**Κοινωνικὸν, ὁ β' χορός, ἦχος γ'** Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

## 20-8, ἡ μετὰ τὴν εορτὴν, ΙΑ' Ματθαίου, Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα,

Ἀντίφωνον Α', ὁ α' χορός, Στίχ. α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, **Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.**

**ὁ β' χορός, Στίχ. β'.** Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός, Στίχ. γ'.** Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ β' χορός, Στίχ. δ'.** Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορός, Δόξα Πατρὶ... ὁ β' χορός, Καὶ νῦν.** Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β', ὁ β' χορός, Στίχ. α'.**

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

**Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.**

**ὁ α' χορός, Στίχ. β'.** Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

**ὁ β' χορός, Στίχ. γ'.** Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

**ὁ α' χορός, Στίχ. δ'.** Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

**ὁ β' χορός, Δόξα Πατρὶ... ὁ α' χορός, Καὶ νῦν... ὁ β' χορός**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

**Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορός, Στίχ. α'.**

Ἐτοίμη ἡ καρδίᾳ μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδίᾳ μου.

Ἦχος α'

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**ὁ β' χορός, Στίχ. β'.**

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν...

**ὁ α' χορός, Στίχ. γ'.**

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν...

**Μικρὰ Εἴσοδος.** , Εἰσοδικόν, ὁ α' χορός, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...**

**ὁ β' χορός... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

ὁ α' χορός, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον), **Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'. Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

**Ἦχος α', Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας...**

**ὁ α' χορός. Τοῦ Ναοῦ**

ὁ β' χορός, Κοντάκιον Ἦχος δ', Αὐτόμελον, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτρان οἰκῆσας ἀειπάρθενον.**

**Τρισάγιον.** Ἀπόστολος, **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' , (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή) , Προκείμενον. Ἦχος β' .**

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.**

**Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.**

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:2-12**

**Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ...**

**Κυριακὴ ΙΑ' Ματθαίου (ΤΟΥ ΑΣΠΛΑΓΧΝΟΥ ΔΟΥΛΟΥ) (Ματθ. 18,23-35) «τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δούλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκέειν ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· 33. οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα».**

Στὴν σημερινή ευαγγελική περικοπή βλέπουμε τὸν Θεὸ νὰ συγχωρῇ ἕνα ἀμαρτωλὸ ἀλλὰ νὰ μὴ κάνει τὸ ἴδιο καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς πρὸς ἕνα συνάνθρωπό του. Δὲν συγχωρεῖ τὸν πλησίον του με ἀποτέλεσμα καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν τιμωρῇ γι' αὐτὴν τὴν ἀσπλαχνία.

Στὸ «Πάτερ ἡμῶν» λέμε «Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν», συγχωρῶσέ μας, ὅπως καὶ μεῖς συγχωροῦμε αὐτοὺς ποὺ μας χρωστανε, αὐτοὺς ποὺ ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τοὺς μας προξενοῦν κάποιο κακὸ.

Βλέπουμε πόση σημασία ἔχει ἡ συγχωρητικότητα στὴν πνευματικὴ ζωὴ. Ἀν δὲν συγχωροῦμε τοὺς ἄλλους, τότε καὶ ὁ Θεὸς ἔχει ἐναντίον μας τὰ ὅσα λάθη καὶ παραλείψεις καὶ ἀμαρτίες ἔχουμε κάνει.

Στὸ «ιερατικόν», στὸ βιβλίον τῶν ἱερῶν, λέει πὼς ὁ ἱερέας ὀφείλει πρὶν ξεκινήσῃ τὴν Προσκομιδὴ, νὰ εἶναι σὲ εἰρήνῃ με ὅλους καὶ νὰ μὴ κρατᾷ μέσα του τίποτα ἐναντίον κανενός. Στὸ Ἅγιον Ὅρος οἱ Μοναχοὶ πρὶν πανε γιὰ ὕπνο ἐξομολογοῦνται τὰς ἀμαρτίες τοὺς, καὶ τὰς παραμικρές, στὸν Γέροντα ὥστε νὰ κοιμηθοῦν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀν' ἐρῇ ὁ θάνατος νὰ τοὺς βρῇ συμφιλιωμένους με ὅλους τοὺς ἀδελφούς τῆς Μονῆς.

Στὴν καθημερινή μας ζωὴ μερικές φορές νομίζουμε πὼς ἀν λάβουμε τὰ μέτρα μας ἐναντίον κάποιου ποὺ μας ἔθιξε τὸν ἐγωισμό, θὰ εἴμαστε ἐντάξει, θὰ ἡσυχάσουμε, θὰ ικανοποιηθοῦμε. Αὐτὸ εἶναι λάθος. Ὁ σωστός τρόπος ἀντιμετώπισης τοῦ ἄλλου ποὺ μας ἐχθρεύεται, δικαιολογημένα ἢ ὄχι, εἶναι νὰ τὸ ἀφήσουμε στὸν Θεό. Καθηκὼν μας εἶναι ὄχι νὰ ἀκονίζουμε τὰ μαχαίρια μας ἐναντίον τοῦ πλησίον μας ἀλλὰ νὰ κάνουμε ἀντεπίθεσι ἀγάπης. Ὅταν βάλουμε τὸν ἄλλο στὴν προσευχή μας, ὅταν δείχνουμε ἐμπρακτὸ ἐνδιαφέρον, ὅταν δὲν ἀνταποδίδουμε τὸ κακὸ με κακὸ ἀλλὰ με καλὸ, τότε βοηθαμε τὸ καλὸ νὰ επικρατήσῃ, «βοηθαμε τὸν Θεό» νὰ μας συγχωρήσῃ, προστατεύουμε καὶ τὸν εαυτὸ μας ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ. Διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ συμβῇ αὐτὸ ποὺ λέει ὁ Ἀπόστολος: «εἰ ἀλλήλους δάκνετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε» (Γαλ. 5,15).

Εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι εἴμαστε καταδικασμένοι νὰ ζοῦμε παρέα με ἄλλους, καὶ αὐτοὶ οἱ διπλανοὶ εἶναι ποὺ μας βοηθοῦν νὰ μπουκεῖν στὸν Παράδεισο, με τὸ καλὸ ἢ με τὸ ἄγριο. Με τὸ καλὸ ὅταν εἶναι πνευματικοὶ ἄνθρωποι, ἀφου προσεύχονται γιὰ μας καὶ θέλουν τὸ καλὸ μας, καὶ με τὸ ἄγριο ὅταν με τὸ κουτσομπολιό, τὴν κατάκρισι, τὴν κατὰ μέτωπον ἐπίθεσι μας υπενθυμίζουν τὰ λάθη μας, ὁπότε πρέπει νὰ μετανοήσουμε, γιὰ νὰ γιαντρευθοῦμε καὶ ὄχι νὰ πεισμώνουμε, διότι τὸ «γινάτι βγάξει μάτι», ὅπως λέει καὶ ἡ παροιμία.

Οἱ διαπροσωπικὲς σχέσεις εἶναι τέχνη τέχνης. Αξιολογοῦμαστε κάθε μέρα καὶ ὅτι δίνουμε παίρνουμε. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος λέει πὼς εἰς ἕνα ἄλογο τρέχει μόνο του καὶ δὲν κάνει σύγκρισιν τὸν εαυτὸ του με ἄλλα ἄλογα, μπορεῖ νὰ ἔχει μεγάλη ιδέα γιὰ τὸν εαυτὸ του. Ἀν ὅμως τρέξῃ παρέα με ἄλλα ἄλογα, θὰ δη πὼς ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἀνώτερα ἀπὸ αὐτό.

Στὴν πνευματικὴ ζωὴ ἀνώτερος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ προσεύχεται γιὰ ὅλους, ποὺ μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ πολλούς με τὴν προσευχή του, ποὺ μεταδίδει εἰρήνῃ στὸ περιβάλλον του, ποὺ με ταπεινῶσι καὶ ἀγάπῃ διορθώνει τοὺς ἄλλους καὶ μόνο με τὴν παρουσία του, ποὺ γίνεται καλὴ καὶ τὸν πατανε οἱ ἄλλοι καὶ αὐτοὺς τοὺς κρατᾷ, τοὺς βοηθᾷ, τοὺς συμπαραστέκεται, τοὺς ὁδηγεῖ, ὅπως ὁ Μωυσης ἀπὸ τὴν δουλεία τῶν παθῶν στὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἀφου ὅλοι μας ὑστεροῦμε στὶς ἀρετές καὶ ἔχουμε καὶ πάθη, μας συμφέρει νὰ εἴμαστε ταπεινοί, νὰ μὴ σηκώνουμε ψηλὰ τὸ κεφάλι, διότι στὸν πόλεμο ὅποιος δὲν φυλάγεται εὐκόλως τὸν βρῖσκει ἡ σφαῖρα. Βοηθώντας τοὺς ἄλλους βοηθαμε τὸν εαυτὸ μας, συγχωρώντας τοὺς ἄλλους κάνουμε πιο εὐκόλῃ τὴν ζωὴ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἰδίου μας τοῦ εαυτοῦ. Στὸν πόλεμο καλύπτει ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, δὲν τὸν ἀφήνει χωρὶς κάλυψιν, γιὰ νὰ μὴ τὸν πάρουν τὰ βόλια τοῦ ἐχθροῦ. Ἔτσι καὶ στὰ πνευματικά, ἀς μὴν πολεμοῦμε τοὺς συμπολεμιστές μας, διότι ἡ μάχη ποὺ δίνουμε δὲν

είναι για σάρκα και αιμα, «οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου» και για να νικήσουμε πρέπει να τα πηγαίνουμε καλά και με τον Θεό αλλά και με τους συνανθρώπους μας. Αμήν.

## 29-8, Κυριακή, ηχος α', ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

**ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν), Ἀντίφωνον Α', Ἦχος β'.**

**Στίχ.** Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.**

**Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

**Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...**

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...**

**Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...**

**Ἀντίφωνον Β', Ἦχος β'. Στίχ.**

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦϊα.**

**Στίχ.** Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Στίχ.** Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..**

**Στίχ.** Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

**Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...**

**Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...**

**Ἀντίφωνον Γ', Στίχ.**

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

**Ἦχος α'.** Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοί, Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

**Στίχ.** Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

**Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων...**

**Μικρὰ Εἴσοδος, Εἰσοδικὸν, Ἦχος β'**

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,...**

**...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦϊα.**

( ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Ἀπολυτίκιον. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ...**

**Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Προφήτου, Ἦχος β'**

**Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀἰδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.**

**Τοῦ Ναοῦ**

( ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

**Κοντάκιον, Ἦχος δ', Αὐτόμελον**

**Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὕα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

**Τρισάγιον.** Απόστολος, 29. Ἡ ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

**Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.**

Στίχ. Εισάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 13:25-32

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

.....Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλουία.

**29-8. (ΟΤΑΝ ΠΕΣΕΙ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ) «Το ἔμψυχον της Χάριτος ὄργανον»**

«Ὁ γὰρ Ἡρώδης εφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον».

Στο Ευαγγέλιο εἶδαμε τὸ μεγάλο ἐγκλημα τῆς αποκεφαλίσεως τοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου «τῆς των οσίων καὶ δικαίων κορυφαίας ακρότητος». Τὸ δε φοβερό εἶναι ὅτι ὁ Ἡρώδης, ὁ διαπράξας αὐτὸ τὸ ἐγκλημα, «εφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον».

**Χάρη καὶ ἔλεγχος**

Εἶναι γνωστά τα περιστατικά που οδήγησαν τὸν Προφήτην στο μαρτυρικό τέλος. Ὁ Πρόδρομος ἤλεγξε δριμύτητα τὴν παρανομία τοῦ Ἡρώδη λέγοντας «οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» καὶ αὐτὸ δημιούργησε τὸ μίσος τῆς Ἡρωδιᾶδος με ἀποτέλεσμα τὸν θάνατο τοῦ Προφήτου.

Αὐτὴν τὴν ἐνέργεια τοῦ Βαπτιστοῦ χρησιμοποιοῦν πολλοὶ γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὶς δικές τους ἐλεγκτικές ἐνέργειες. Ὅσοι σήμερα ἔχουν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους νὰ ἐλέγχουν διαρκῶς τὰ κακῶς κείμενα στὴν κοινωνία καὶ τὴν Εκκλησία, καθὼς ἐπίσης καὶ υψηλὰ ἱσταμένους ἀνθρώπους, φέρνοντας σαν παράδειγμα τὴν περίπτωση τοῦ Ἰωάννου ἀγνοώντας ἴσως ὅτι αὐτὴ ἡ περίπτωση εἶναι ἐναντίον τῆς νοοτροπίας τους. Καὶ νὰ γιὰ τὴν.

Ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἦταν γεμάτος ἀπὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἐλαβε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐνῶ ἦταν ἀκόμη ἐξ μηνῶν ἐμβρυον στὴν κοιλία τῆς μητέρας τοῦ Ελισάβετ. Ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ εἶπε στὸν πατέρα τοῦ Ζαχαρία: «καὶ Πνεῦμα Ἁγίου πλησθήσεται ἐτί ἐκ κοιλίας μητρός αὐτοῦ» (Λουκά α' 15). Καὶ πράγματι. Ὅταν ἡ Παναγία μετὰ τὸν Ευαγγελισμό τῆς, ἐπισκέφθηκε τὴν Ελισάβετ που περνοῦσε τὸν ἕκτο μήνα τῆς κυήσεώς της, «εσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς (ὁ Τίμιος Πρόδρομος) καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ελισάβετ καὶ ἀνεφώνησε...» (Λουκά α' 41).

Καθὼς βλέπουμε ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς μητέρας τοῦ εδέχθη «τὴν τελειότητα τοῦ μέλλοντος αἰώνος» καὶ ἀναγνωρίζει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τὸν Χριστό. ...ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Προδρόμου ὑπῆρξε θαυμαστή. «Υπὲρ ἀπαντας θαῦμα θαυμάτων ἐστίν». Επιγραμματικά νὰ ἐνθυμηθοῦμε ὅτι ἀπὸ μικρὴ ἡλικία ζοῦσε στὴν ἔρημο, ὅτι ἀξιώθηκε τῆς μεγάλης τιμῆς νὰ βαπτίσει τὸν Κύριο, ὅτι ἐπαινέθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό καὶ ὅτι ἔδωσε τοὺς μαθητάς τοῦ στὸν Κύριο. Ἐτσι προσετοίμασε τὸ ἔδαφος, ετοίμασε τὸν δρόμο γιὰ τὸ ευαγγελικὸ κήρυγμα.

Μπορεῖ ὁ Τίμιος Πρόδρομος νὰ ἀποτελέσει ὑπόδειγμα γιὰ ἐκείνους που δὲν ἔχουν λάβει αἰσθητὰ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, που δὲν εἶναι «χαριτωμένοι», ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς ἐλέγχουν ἀπὸ δική τους ἐσωτερικὴ ἀνασφάλεια καὶ ψυχικὴ ἀσθένεια; Μπορεῖ δηλ. ὁ καθένας, ὄντας ἀγευστος τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ μὴ ἔχοντας πνευματικὴ ἐμπειρία νὰ ἀσχολήται με τὸν ἔλεγχο προσώπων καὶ πραγμάτων; Αὐτὸ τὸ ἔργο τὸ κάνει ἡ Εκκλησία δια τῶν ἁγίων της, ὅταν χρειασθεῖ, καὶ τότε ὁ ἔλεγχος ωφελεῖ καὶ θεραπεύει, ἐιρηνεύει.

**Χάρη καὶ ἡλικία**

Συνήθως ἐνθυμούμενοι τὴν μεγάλη αὐτὴ προφητικὴ μορφή ὁ νους μας πηγαίνει σὲ ἓνα γέροντα Προφήτη καὶ ἀγνοοῦμε ὅτι ὁ Πρόδρομος μαρτύρησε γύρω στα 30 τοῦ χρόνια. Ἐπίσης, ὅπως εἶδαμε προηγουμένως, ἔλαβε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μητέρας τοῦ, πρὶν ἔλθει στὸν κόσμο.

Χωρὶς νὰ παραγνωρίζουμε τὴν ἀξία τῆς γενικῆς καὶ πνευματικῆς πείρας γιὰ τὴν χριστιανικὴ ζωὴ, ἐντούτοις ξέρουμε καλὰ ὅτι ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἔλευση τοῦ Παρακλήτου στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα «ὅπου θέλει πνεῖ». Ἐτσι εἶναι δυνατόν ἓνα μικρὸ παιδί νὰ ἔχει μεγάλη Χάρη καὶ νὰ θεολογεῖ ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐνῶ ἓνας μεγάλῃς ἡλικίας Χριστιανὸς νὰ ἀγνοεῖ ὅλη αὐτὴ τὴν πορεία τῆς θείας Χάριτος. Επομένως δὲν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ σύνδεση τῆς Χάριτος με τὴν ἡλικία. Υπάρχουν ἄνθρωποι που ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς πνευματικῆς τοῦς ζωῆς ἀξιώθηκαν μεγάλων χαρισμάτων τοῦ Παναγίου πνεύματος, που ἄλλοι δὲν ἀξιώθηκαν ποτὲ ἢ ἀξιώθηκαν στο τέλος τῆς ζωῆς τοῦς. Ἐτσι ἐξηγεῖται ὅτι μέσα στὴν λατρεία καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν μυστηρίων εἶναι δυνατόν τὰ παιδιά νὰ καταλάβουν πολλὰ πράγματα που ἀδυνατοῦν νὰ κατανοήσουν οἱ μεγαλύτεροι στὴν ἡλικία.

**Χάρη καὶ θάνατος**

Ἡ ἀποκεφαλίστη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, δηλ. ἡ βίαιη ἐξοδός τοῦ ἀπὸ τὴν ζωὴ αὐτὴ ἦταν ἡ πιο φυσικὴ κατάσταση. Πως ἐξηγεῖται αὐτό; Κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμά ὁ Πρόδρομος «δὲν ἔπρεπε νὰ υποστεί τὸν φυσικὸ θάνατο, διότι αὐτός εἶναι ἡ καταδίκη τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, τῆς ὁποίας δὲν ἦταν οφειλέτης ὁ υπηρέτης τῆς ἐντολῆς, ὁ υπήκοος στὸν Θεὸ ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς μητρός τοῦ. ...

ὅταν ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὴν θεία Χάρη τότε ὅλα ἀλλάζουν. Τα πιο παράξενα γίνονται τα πιο φυσικά. Ὁ ἔλεγχος γίνεται θεραπεία καὶ εὐλογία. Ἡ μικρὴ ἡλικία γίνεται ἀμβωνας οὐράνιας διδασκαλίας. Τὸ μαρτύριο καὶ ὁ θάνατος γίνονται ὕμνος καὶ δόξα.

Ἀς ἔχουμε τὶς εὐχὲς τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

«Ὅσοι Πιστοί», Ἐκδόσεις Ι.Μ. Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου (Λίβαδειά) <http://clubs.pathfinder.gr/Arxontariki/581085?file=35&folder=74432>

**27-8, IB' Ματθαίου, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν), Ἀντίφωνον Α', Ἦχος β'.**

**Στίχ.** Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.**

**Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Στίχ.** Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Ἀντίφωνον Β', Ἦχος β', Στίχ.**

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Στίχ.** Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Στίχ.** Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..**

**Στίχ..** Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

**Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...**

**Ἀντίφωνον Γ', Στίχ.**

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ὁ α' χορὸς, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. **Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἀίδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

**Μικρὰ Εἰσοδος.** , Εἰσοδικόν, ὁ α' χορὸς , Ἦχος β' (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελῆται συλλείτουργον)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...**ὁ β' χορὸς...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων ὅταν τελῆται συλλείτουργον) Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. **Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω...**

**30-8, ἀπόδοσις τῆς εορτῆς, ὁ β' χορὸς, τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'**

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δε ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομέ· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀιδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶνοντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ α' χορὸς, Τοῦ **Ναοῦ**, ὁ β' χορὸς

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελῆται συλλείτουργον) ,Κοντάκιον Ἦχος δ', Αὐτόμελον

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, **καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

**Τρισάγιον, Ἀπόστολος ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ',** (ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή) , Προκείμενον. Ἦχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

**Στίχ.** Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:1-11

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὥφθη κάμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ

ἐγὼ δὲ ἀλλ' ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

#### Κυριακή IB' Ματθαίου, Τρεῖς συγκλονιστικές ερωτήσεις

Ένας νέος, όπως μάς είπε τό σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, πλησίασε τόν Χριστό καί συζήτησε μαζί Του. Ο διάλογος των ανθρώπων μέ τόν Χριστό πάντα είναι αποκαλυπτικός, διότι ἡ ἐνέργειά Του εισδύει μέσα στήν ύπαρξή τους, αποκαλύπτει τὰ βάρη τοῦ εσωτερικοῦ τους κόσμου, δημιουργεῖ μεγάλη ἐκπλήξη. Στήν πραγματικότητα, ὁ Χριστός μέ ἀγάπη καί τρυφερότητα εισέρχεται στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ δημιουργεῖ εκπλήξεις καί ερωτήσεις. Έτσι, διασώζεται ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐλευθερία.

Αὐτό συνέβη καί μέ τόν νεανίσκο τοῦ σημερινοῦ ευαγγελικοῦ ἀναγνώσματος, ὁ ὁποῖος διαδοχικά διετύπωσε δύο ερωτήσεις στόν Χριστό καί στήν συνέχεια οἱ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ συνέχισαν μέ μιὰ τρίτη ερώτηση.

Ἡ πρώτη ερώτηση ἦταν: «διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθόν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;» (Ματθ. ιθ', 16). Ἡ ερώτηση αὐτή περικλείει δύο σημεῖα ενδιαφέροντα. Τό ένα εἶναι ὁ στόχος τοῦ νέου αὐτοῦ πού εἶναι ἡ ἀπόκτηση τῆς αἰωνίου ζωῆς, καί τό δεύτερον εἶναι τό μέσο μέ τό ὁποῖο θά τήν ἀποκτούσε. Ὁ νέος κυρίως ρωτοῦσε νά μάθῃ γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά μπορούσε νά εἰσέλθῃ στήν αἰώνια ζωή, δηλαδή στόν Παράδεισο. Καί αὐτό εἶναι φυσικό, γιατί σέ κάθε ἐπιστήμη δίνεται προτεραιότητα στήν μέθοδο μέ τήν ὁποία φθάνει κανεῖς στό προσδοκώμενο ἀποτέλεσμα. Στό ἐρώτημα αὐτό ὁ Χριστός υπέδειξε τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ γιά νά φθάσῃ στήν αἰώνια ζωή.

Ἡ δεύτερη ερώτηση τοῦ νέου ἐκείνου ἦταν: «τί ἐτί υστερώ;» (Ματθ. ιθ', 20). Πρόκειται γιά μιὰ σημαντική ερώτηση, γιατί δέν πρέπει κανεῖς νά παραμένῃ σέ μιὰ στάσιμη κατάσταση, δέν μπορεῖ κανεῖς νά εἶναι ἀναπαυμένος σέ αὐτό πού κάνει. Ἡ πορεία πρός τήν αἰώνια ζωή ἀπαιτεῖ μιὰ διαρκή κίνηση, πού σημαίνει ἐξοδὸ ἀπό τόν εαυτό μας, ἀπαγκίστρωση ἀπό τήν φιλαυτία καί πορεία πρός τό αἰώνιο πού δέν ἔχει τέλος. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κάνουν λόγο γιά μιὰ διαρκή τελείωση. Κάθε στάση γιά νά θαυμάσουμε τόν εαυτό μας καί νά μετρήσουμε τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀγώνος εἶναι πῶση. Σέ αὐτήν τήν ἐρώτηση ὁ Χριστός υπέδειξε τήν τέλεια ἀπελευθέρωση ἀπό τὰ υλικά ἀγαθὰ, γιατί σέ μιὰ τέτοια διαρκή πορεία πρός τόν Θεό ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά εἶναι ἐλεύθερος ἀπό ἐξαρτήσεις, θά πρέπει νά ἐλευθερωθῇ ἀπό τόν νόμο τῆς βαρύντητος, τῆς ἐλξης τῆς γῆς.

Ἡ τρίτη ερώτηση προερχόταν ἀπό τούς Μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ὅταν εἶδαν τήν ἀδυναμία τοῦ νέου ἐκείνου νά ἀρνηθῇ τὰ υλικά ἀγαθὰ καί νά ἀκολουθήσῃ τόν Χριστό. Ἡ ερώτηση τῶν Μαθητῶν ἦταν: «τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;» (Ματθ. ιθ', 25). Δηλαδή, ἂν οἱ πλούσιοι πού ἔχουν στηριγμένη τήν προσοχή τους στά υλικά ἀγαθὰ, στόν πλοῦτο, εἶναι ἀδύνατον νά σωθοῦν, τότε ποῖός μπορεῖ νά σωθῇ; Ἡ ερώτηση αὐτή ἔχει σχέση μέ τήν ἀποψη πού επικρατοῦσε τότε στοὺς Ἰουδαίους, ὅτι τὰ υλικά ἀγαθὰ εἶναι εὐλογίες τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους καί ὅτι οἱ πλούσιοι ἔχουν τήν ἰδιαίτερη εὐνοία τοῦ Θεοῦ. Αὐτό, βέβαια, δέν ἰσχύει σήμερα. Πάντως, ὁ ἄνθρωπος στόν ἀγῶνα του γιά τήν κατάκτηση τῆς αἰωνιότητος, τήν ἀπόκτηση τῆς σωτηρίας, αἰσθάνεται ἀδύνατος, ἀνίσχυρος, ἀνίκανος. Ὁ δρόμος αὐτός εἶναι μέγας, τραχύς καί επικίνδυνος, γιατί ἔχει πολλές δυσκολίες. Ὅποτε, χρειάζεται βοήθεια, γι' αὐτό ὁ Χριστός ἀπάντησε ὅτι αὐτό εἶναι ἀδύνατο γιά τούς ἀνθρώπους, ἀλλά γιά τόν Θεό ὅλα εἶναι δυνατά. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἐμεῖς ἀγωνιζόμαστε μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἡ πορεία πρός τήν σωτηρία δέν εἶναι δικό μας κατόρθωμα, ἀλλά δῶρο τοῦ Θεοῦ σέ αὐτοὺς πού ἀγωνίζονται.

Πάντως, ὁ διάλογος τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χριστό εἶναι δημιουργικός, ἀποτελεσματικός καί σωτηριώδης. Γι' αὐτό θά πρέπει νά ρωτάμε τόν Χριστό μέ τήν προσευχή, νά ἔχουμε ἐπικοινωνία μαζί Του, καί ἐπειδὴ αὐτό εἶναι δύσκολο, γιά διαφόρους λόγους, θά πρέπει νά κάνουμε διάλογο μέ τούς φίλους τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι οἱ ἅγιοι, οἱ Κληρικοί πού ἔχουν σχέση καί κοινωνία μέ τόν Χριστό, νά διαβάσουμε τήν Ἁγία Γραφή, καί τὰ ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Δυστυχῶς σήμερα οἱ ἄνθρωποι, καί ἰδιαίτερα οἱ νέοι, δέν ἔχουν τέτοιες πνευματικές ἀναζητήσεις, δέν ενδιαφέρονται γιά τήν ψυχική καί πνευματική τους πρόοδο, δέν κάνουν διάλογο μέ τόν Χριστό καί τούς φίλους Του. Τό χειρότερο ἀκόμη εἶναι ὅτι οἱ διάλογοι τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων γίνονται γιά πολὺ χαμηλὰ πράγματα, γιά λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας, γιά πράγματα ἐλάσσονος σημασίας.

Πρέπει νά ἀρχίσουμε τόν διάλογο μέ τόν Χριστό καί τούς φίλους Του γιά τό αἰώνιο μέλλον μας, γιατί οἱ ἀπαντήσεις πού θά λάβουμε θά γεμίσουν τόν εσωτερικό μας κόσμο ἀπὸ εἰρήνη καί ζωή.

[http://www.parembasis.gr/2012/12\\_07\\_18.htm](http://www.parembasis.gr/2012/12_07_18.htm)

## ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

**λέμε τον Απόστολο της εορτης και όχι της σειρας τις εξης Κυριακές:** των Πατέρων της Δ' Οικουμενικης Συνόδου, προ της Υψώσεως, μετά την Ύψωσιν σημείωσις: ἡ Ε' Κυριακή του Λουκα πέφτει ἀπὸ 30-10 ἕως 5-11.

ἡ ΙΑ' Κυριακή του Λουκα, των Προπατόρων, πέφτει ἀπὸ 11 ἕως 17 -12.

ἡ Ι' Κυριακή του Λουκα πρίν την ΙΑ'.

αἱ λοιπαὶ περικοπαὶ ἀναγινώσκονται κατὰ σειράν εἰς τας ἐνδιαμέσους Κυριακάς. ἡ IB', IE' ἢ καὶ ἡ ΙΔ' ἀναγινώσκονται μετὰ τα Φωτα.

**ἔχουν δικό τους Απόστολο και οι Κυριακές:** προ Χριστου Γεννήσεως, μετά Χριστόν Γέννησιν (26-29/12), προ των Φώτων (30-12 μέχρι 5-1) καὶ μετὰ τα Φωτα

**ἀπὸ 15-1 μέχρι της ἐνάρξεως του Τριωδίου ἀναγινώσκονται ἀπὸ τις Κυριακές του Λουκα που ἔμειναν ἢ καὶ του Ματθαίου.**

**κατὰ τας δεσποτικές και θεομητορικές εορτάς ἀναγινώσκονται οἱ Ἀπόστολοί των πάντοτε.**

**Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν εἶναι ἐπισήμως εορταζόμενος.(π.χ.: 1-1, 11-1, 17-1, 18-1, 20-1, 25-1, 27-1, 30-1, 1-2, 10-2, 24-2, 9-3, 23-4, 25-4, 8-5, 2-5, 21-5, 25-5, 1-7, 2-7, 5-7, 7-7, 11-7, 20-7, 25-7, 26-7, 27-7, 31-8, 23-9, 24-9, 23-10, 26-10, 1-11, 8-11, 11-11, 12-11, 13-11, 14-11, 25-11, 4-12, 6-12, 5-12, 9-12, 12-12, 15-12, 27-12, )**

**στις παρακάτω ἡμερομηνίες, ὅταν πέσουν Κυριακή, λέμε το Ευαγγέλιο της εορτης καὶ τον Ἀπόστολο της εορτης (καὶ ὀχι της Κυριακης): 1-9, 14-9, 26-9/8-5, 18-10, 16-11, 21-11, 30-11, 25-12, 1-1, 6-1, 7-1, 2-2, 25-3, 24-6, 29-6, 30-6, 6-8, 15-8, 29-8**

**Τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ Τὰ Ἀλληλουϊάρια τοῦ Εὐαγγελίου Τῶν Κυριακῶν ἐν αἷς οὐ συμπίπτει ἑορτὴ**

**Προκείμενον. ᾠχος α'**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.**

**Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος α', Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ. Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

**Προκείμενον. ᾠχος β'**

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.**

**Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος β', Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

**Προκείμενον. ᾠχος γ'**

**Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.**

**Στίχ. Πάντα ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος γ', Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα. Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν.

**Προκείμενον. ᾠχος δ'**

**Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.**

**Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος δ', Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾶότητος καὶ δικαιοσύνης. Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

**Προκείμενον. ᾠχος πλ. α'**

**Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.**

**Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος πλ. α', Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι. Στίχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

**Προκείμενον. ᾠχος πλ. β'**

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος πλ. β', Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

**Προκείμενον. ᾠχος βαρύς**

**Κύριος ἰσχύϊν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.**

**Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος βαρύς, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

**Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ', Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.**

**Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.**

Ἀλληλούϊα ᾠχος πλ. δ', Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ', (ἀπὸ την Πεντηκοστή)**

**Προκείμενον. ᾠχος πλ. α'**

**Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.**

**Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.**

**Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:21-24; 2:1-4**

**Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις**

ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

**23-8**

**βλέπε 24-9**

**Προκείμενον. Ἦχος γ' Ὡδή τῆς Θεοτόκου [Λουκ. α]**

**Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.**

**Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.**

**Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα.**

**Κεφ. 2:5-11**

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πάντα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

**31-8, Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.**

**βλέπε 28-10**

**Απόστολος τῆς Θεοτόκου (Ἑβρ.Θ' 1-7), Προκείμενον ἦχος γ'.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.**

**Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.**

**Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα**

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβείμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

## Θεία Λειτουργία (ο χορός) εορτων με τα κηρύγματά τους (6-8, 15-8, 29-8,)

6-8, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ (και ημέρα Κυριακή, η οποία "χάνεται", τα ίδια), ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ Ἀντίφωνον Α', ὁ α' χορός, Στίχ. α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α' χορός

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ β' χορός

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

## ὁ β' χορός

**Στίχ. α'.** Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

## ὁ α' χορός

**Στίχ. β'.** Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα, Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

## ὁ β' χορός

**Στίχ. γ'.** Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

## ὁ α' χορός

**Στίχ. δ'.** Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

## ὁ β' χορός

**Δόξα Πατρὶ...**

## ὁ α' χορός

**Καὶ νῦν...**

## ὁ β' χορός

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

## Ἀντίφωνον Γ'

## ὁ α' χορός

**Στίχ. α'.** Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

## Ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο, Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἷδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

## ὁ β' χορός

**Στίχ. β'.** Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

## ὁ α' χορός

**Στίχ. γ'.** Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

## ὁ β' χορός

**Στίχ. δ'.** Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός...

## Εἰσοδικὸν

## ὁ α' χορός

( ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀψόμεθα φῶς, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς...

## ὁ β' χορός

...ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**ὁ α' χορός***(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)***Ἀπολυτίκιον Ἦχος βαρὺς**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.**

**ὁ β' χορός***(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)***Κοντάκιον****Αὐτόμελον Ἦχος βαρὺς**

**Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

**Τρισάγιον.****Ἀπόστολος (Β' Πέτρ. Α' 10-19).****Προκείμενον ἦχος δ'****Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.****Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.****Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.**

**Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, **οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα,** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ **φωσφόρος ἀνατεῖλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.****

**Ἀλληλουῖα (γ')****Εὐαγγέλιον (Ματθ. ιζ' 1-9).****Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.****Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...****... Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως****ὁ α' χορός****Τὸ τροπάριον τῆς ζ' Ὡιδῆς τοῦ β' Κανόνος τῆς Ἑορτῆς****Ἦχος πλ.δ'**

**Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη, ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**ὁ β' χορός**

## Κοινωνικὸν ἦχος δ΄

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.  
Ἀλληλούϊα.

**Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»**

**ὁ α΄ χορὸς  
Ἦχος βαρὺς**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο, Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, **φωτοδότα δόξα σοι.****

### 6-8. Η Μεταμόρφωση του Χριστοῦ (ΟΤΑΝ ΠΕΣΕΙ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ)

Η Μεταμόρφωση του Χριστοῦ ἐπάνω στο ὄρος Θαβὼρ ἐγίνε λίγο προ του Πάθους Του, καὶ συγκεκριμένα σαράντα ἡμέρες πριν πάθει καὶ σταυρωθεῖ. Ἄλλωστε, ὁ σκοπὸς τῆς Μεταμορφώσεως ἦταν νὰ στηριχθοῦν οἱ Μαθητὲς στὴν πίστη ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μὴ κλονισθοῦν γιὰ ὅσα θὰ ἐβλεπαν τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες.

Επομένως, κανονικὰ ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ ἐπρεπε νὰ εορτάζεται τὸν μῆνα Μάρτιο, ἀνάλογα με τὸ πότε εορτάζεται κάθε χρόνο τὸ Πάσχα. Επειδὴ, ὅμως, ὁ χρόνος αὐτὸς συμπίπτει με τὴν περίοδο τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ δὲν θὰ μπορούσε νὰ εορτασθεῖ πανηγυρικὰ, γι' αὐτὸ ἡ εορτὴ μεταφέρθηκε τὴν 6ην Αυγούστου. Ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ δὲν εἶναι τυχαία, ἀφοῦ προηγείται σαράντα ἡμέρες ἀπὸ τὴν εορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (14 Σεπτεμβρίου), ἡ ὁποία εἶναι σαν τὴν Μ. Παρασκευή.

Ἡ λέξη μεταμόρφωση δηλώνει τὴν ἀλλαγὴ τῆς μορφῆς. Δηλαδή σε μια συγκεκριμένη στιγμή ὁ Χριστὸς ἀποκάλυψε αὐτὸ που κρυπτόταν, φανέρωσε τὴν δόξα τῆς θεότητος, με τὴν ὁποία ἦταν ἐνωμένη ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς συλλήψεως στὴν κοιλία τῆς Θεοτόκου. Ὁ Χριστὸς με τὴν μεγάλη Του φιλανθρωπία κάλυπτε αὐτὸ που εἶχε πάντοτε, ὥστε νὰ μὴ «καοῦν» οἱ Μαθητὲς, λόγω τῆς ἀκαταλληλότητὸς τους, ἐπειδὴ δὲν εἶχαν ἀκόμη προετοιμασθεῖ.

Ὁ Χριστὸς ἐκείνη τὴν ὥρα μεταμορφώθηκε, «οὐκ ὁ οὐκ ἦν προσλαβόμενος, οὐδὲ εἰς ὅπερ οὐκ ἦν μεταβαλόμενος, ἀλλ' ὅπερ ἦν τοῖς οικείοις μαθηταῖς ἐκφαινόμενος» (ἀγ. Ἰωάννης Δαμασκηνός). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν προσέλαβε κάτι που δὲν εἶχε, οὔτε μεταβλήθηκε σε κάτι που δὲν ἦταν, ἀλλὰ φανέρωσε στους Μαθητὲς Του αὐτὸ που ἦταν. Οὐσιαστικὰ ὅταν κάνουμε λόγο γιὰ Μεταμόρφωση ἐννοοῦμε ὅτι ἐδείξε τὴν δόξα τῆς θεότητὸς Του, που τὴν κρατοῦσε ἀφανὴ στὸ φαινόμενο σῶμα, ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι δὲν μπορούσαν νὰ τὴν ἀντικρύσουν.

...Ἡ μεταμόρφωση ΚΑΙ τῶν Μαθητῶν ἐγίνε σε ὅλη τους τὴν ψυχοσωματικὴ ὑπαρξή. Οἱ Μαθητὲς δὲν εἶδαν τὸ θεῖο φῶς μόνο με τὸν νοῦ τους, που εἶναι ὁ οφθαλμὸς τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ με αὐτὲς τὶς σωματικὲς αἰσθήσεις, οἱ ὁποῖες ὅμως προηγουμένως δυναμώθηκαν ἀπὸ τὴν ἀκτιστὴ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καὶ μεταμορφώθηκαν γιὰ νὰ τὸν δουν. Οἱ σωματικοὶ οφθαλμοὶ εἶναι τυφλοὶ ὡς πρὸς τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ οἱ οφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κτιστοὶ καὶ δὲν μποροῦν νὰ δουν τὸ ἀκτιστὸ Φῶς. Γι' αὐτὸ καὶ ἀλλοιώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καὶ ἀξιώθηκαν νὰ δουν τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ (ἀγ. Γρηγόριος Παλαμάς).

Οἱ Πατέρες, μιλώντας γιὰ τὴν Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν μέθεξι τῆς θείας δόξης, κάνουν λόγο γιὰ προσωπικὴ ἀνάβαση στὸ ὄρος τῆς θεοπτίας. Συνεχῆς εἶναι ἡ κραυγὴ τῆς Εκκλησίας: "λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον". Καὶ σε μια σχετικὴ εὐχή κατὰ τὴν πρώτη ὥρα αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ παρακαλέσουμε τὸν Χριστό: "Χριστέ, τὸ φῶς τοῦ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ οψόμεθα φῶς τοῦ ἀπρόσιτον". Χρειάζεται διαρκὴς ἀνοδος καὶ ἐξέλιξη. Στὴν Εκκλησία ομιλοῦμε γιὰ ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου ὄχι ἀπὸ τὸν πῖθηκο στὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στὸν Θεό. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐκκλησιαστικὴ θεωρία τῆς ἐξελίξεως δίνει νόημα ζωῆς καὶ ικανοποιεῖ ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα καὶ τὶς υπαρξιακὲς ἀνησυχίες τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας δείχνει τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ ὁρθόδοξη θεολογία. Απὸ τὴν διδασκαλία τῆς Εκκλησίας γνωρίζουμε ὅτι ἡ θεολογία δὲν εἶναι στοχασμὸς καὶ ἐγκεφαλικὲς γνώσεις, ἀλλὰ μέθεξι τῆς θεοποιου ἐνεργείας, θεωρία τοῦ ἀκτίστου Φωτός καὶ θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν κάνουμε λόγο γιὰ θεολογία ἐννοοῦμε ἐμπειρία καὶ θεοπτία.

Συμπερασματικὰ πρέπει νὰ πούμε ὅτι, ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ κεντρικὸ γεγονὸς στὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ βασικὸ σημεῖο στὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναλυθῇ με καλὲς, ἠθικὲς σκέψεις καὶ συναισθηματικὲς ἐξάρσεις, ἀλλὰ μέσα στα πλαίσια τῆς ὁρθοδόξου θεολογίας. Ἄλλωστε, ζοῦμε μέσα στὴν Εκκλησία καὶ δὲν επιδιώκουμε ἀπλῶς νὰ γίνουμε καλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλὰ κατὰ Χάριν θεοί. Σὲ αὐτὸ τὸ ὕψος μας καλεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ ἡ ὁρθόδοξη θεολογία.

Απὸ τὸ βιβλίον «Οἱ Δεσποτικὲς Εορτές», Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγ. Βλασίου Ἱεροθέου  
<http://www.piles.gr/modules.php?t=172&file=viewtopic&name=Forums>

### 15-8, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

**ΑΝΤΙΦΩΝΑ, Ἀντίφωνον Α', ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.**

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.**

**ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.**

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.**

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.**

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**ὁ α΄ χορὸς, Δόξα Πατρί...ὁ β΄ χορὸς, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Ἀντίφωνον Β', ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. α'.**

**Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.**

**Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.**

**ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.**

**Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...**

**ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.**

Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. δ'.** Ἦγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

**ὁ β' χορὸς, Δόξα Πατρὶ... ὁ α' χορὸς, Καὶ νῦν... ὁ β' χορὸς**

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

**Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορὸς, Στίχ. α'.**

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

**Ἦχος α'**

**Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.**

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'.**

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν...

**Μικρὰ Εἴσοδος.** *Εἴσοδικόν, ὁ α' χορὸς, Ἦχος β', (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)* Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός... **ὁ β' χορὸς... ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**ὁ α' χορὸς** *(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)* **Ἦχος α', Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας...**

**ὁ β' χορὸς, Κοντάκιον Ἦχος πλ.β',** Αὐτόμελον, *(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, **ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.**

### **Τρισάγιον**

*Ἀπόστολος (Φιλιπ. β' 5-11). Τῆς Ἑορτῆς Προκείμενον ἦχος γ'*

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

**Στίχ.** Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πάντα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

**...Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, ὁ α' χορὸς, Ἦχος α'**

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, **τὴν κληρονομίαν σου.**

**Κοινωνικόν, ὁ β' χορὸς**

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. **Ἀλληλούϊα.**

**29-8, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ,** Εἰ βούλει, τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Προδρόμου ἢ γ' (α' κανὼν) καὶ ζ' (β' κανὼν) ᾠδῇ. Εἰ δὲ μὴ τὰ παρόντα **Ἀντίφωνα, Ἀντίφωνον α', Ἦχος β', ὁ α' χορὸς, Στίχ. α'.**

**Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε.**

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.**

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. β'.** Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. γ'.** Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

**Ἀντίφωνον β', ὁ β' χορὸς, Στίχ. α'.**

**Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

**ὁ α' χορὸς, Στίχ. β'.**

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

**ὁ β' χορὸς, Στίχ. γ'.** Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηράν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

**ὁ α' χορὸς, Δόξα Πατρί... ὁ β' χορὸς, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ... Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος ...**

**Ἀντίφωνον Γ', ὁ α' χορὸς, Στίχ.**

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

**Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.**

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων' σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε' ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄϊδι, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**ὁ β' χορὸς, Στίχ.** Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπιδί' ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων' ....

**Εἰσοδικὸν, ὁ α' χορὸς**

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελῆται συλλείτουργον)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.....

**ὁ β' χορὸς... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

**ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελῆται συλλείτουργον), Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.**

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων' σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε' ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄϊδι, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**ὁ β' χορὸς, Τοῦ Ναοῦ, ὁ α' χορὸς, (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱεουργούντων μόνον ὅταν τελῆται συλλείτουργον)**

**Κοντάκιον, Ἦχος δ' - Αὐτόμελον**

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄκραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου, αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

**Τρισάγιον. Απόστολος, Τοῦ Προδρόμου (Πράξ. ιγ' 25-32).**

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

**Στίχ.** Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ῥτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἰερουσαλὴμ, οἵτινές

εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, **ἀναστήσας Ἰησοῦν**.

...**Κοινωνικόν, ὁ β' χορός:** Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

## **29-8. (ΟΤΑΝ ΠΕΣΕΙ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ) «Το ἔμψυχον της Χάριτος ὄργανον»**

«Ο γαρ Ηρώδης εφοβείτο τον Ιωάννην, ειδῶς αὐτόν ἄνδρα δίκαιον και ἅγιον».

Στο Ευαγγέλιο είδαμε το μεγάλο ἔγκλημα της αποκεφαλίσεως του Ιωάννου του προδρόμου «της των οσίων και δικαίων κορυφαίας ακρότητος». Το δε φοβερό είναι ὅτι ο Ηρώδης, ο διαπράξας αὐτό το ἔγκλημα, «εφοβείτο τον Ιωάννην, ειδῶς αὐτόν ἄνδρα δίκαιον και ἅγιον».

### **Χάρη και ἔλεγχος**

Εἶναι γνωστά τα περιστατικά που οδήγησαν τον Προφήτην στο μαρτυρικό τέλος. Ο Πρόδρομος ἤλεγξε δριμύτατα την παρανομία του Ηρώδη λέγοντας «ουκ ἔξεστί σοι ἔχειν την γυναῖκα του αδελφού σου» και αὐτό δημιούργησε το μίσος της Ηρωδιάδος με αποτέλεσμα τον θάνατο του Προφήτου.

Αὐτήν την ενέργεια του Βαπτιστοῦ χρησιμοποιοῦν πολλοί για να δικαιολογήσουν τις δικές τους ελεγκτικές ενέργειες. Ὅσοι σήμερα ἔχουν σκοπό της ζωῆς τους να ἐλέγχουν διαρκῶς τα κακῶς κείμενα στην κοινωνία και την Εκκλησία, καθώς επίσης και υψηλά ισταμένους ανθρώπους, φέρνουν σαν παράδειγμα την περίπτωση του Ιωάννου αγνοώντας ἴσως ὅτι αὐτή η περίπτωση είναι ἐναντίον της νοοτροπίας τους. Και να γιατί.

Ο Τίμιος Πρόδρομος ἦταν γεμάτος ἀπὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἐλαβε το Ἅγιον Πνεῦμα, ἐνῶ ἦταν ἀκόμη ἐξ μηνῶν ἔμβρυον στην κοιλία της μητέρας του Ελισάβετ. Ο αρχάγγελος Γαβριήλ εἶπε στον πατέρα του Ζαχαρία: «και Πνεῦμα Ἁγίου πλησθήσεται ἐτι ἐκ κοιλίας μητρός αὐτοῦ» (Λουκά α' 15). Και πράγματι. Ὄταν η Παναγία μετὰ τον Ευαγγελισμό της, επισκέφθηκε την Ελισάβετ που περνούσε τον ἕκτο μήνα της κυήσεώς της, «εσκίρτησε το βρέφος ἐν τη κοιλία αὐτῆς (ο Τίμιος Πρόδρομος) και ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου η Ελισάβετ και ανεφώνησε...» (Λουκά α' 41).

Καθῶς βλέπουμε ο Τίμιος Πρόδρομος ἀπὸ την μήτρα της μητέρας του ἐδέχθη «την τελειότητα του μέλλοντος αἰῶνος» και αναγνωρίζει ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι τον Χριστό. ...ὅλη η ζωή του Προδρόμου υπῆρξε

θαυμαστή. «Υπέρ άπαντας θαύμα θαυμάτων εστίν». Επιγραμματικά να ενθυμηθούμε ότι από μικρή ηλικία ζούσε στην έρημο, ότι αξιώθηκε της μεγάλης τιμής να βαπτίσει τον Κύριο, ότι επαινέθηκε από τον Χριστό και ότι έδωσε τους μαθητάς του στον Κύριο. Έτσι προετοίμασε το έδαφος, ετοίμασε τον δρόμο για το ευαγγελικό κήρυγμα.

Μπορεί ο Τίμιος Πρόδρομος να αποτελέσει υπόδειγμα για εκείνους που δεν έχουν λάβει αισθητά το Πανάγιον Πνεύμα, που δεν είναι «χαριτωμένοι», αλλά τις περισσότερες φορές ελέγχουν από δική τους εσωτερική ανασφάλεια και ψυχική ασθένεια; Μπορεί δηλ. ο καθένας, όντας άγευστος της πνευματικής ζωής και μη έχοντας πνευματική εμπειρία να ασχολήται με τον έλεγχο προσώπων και πραγμάτων; Αυτό το έργο το κάνει η Εκκλησία δια των αγίων της, όταν χρειασθεί, και τότε ο έλεγχος ωφελεί και θεραπεύει, ειρηνεύει.

### **Χάρη και ηλικία**

Συνήθως ενθυμούμενοι την μεγάλη αυτή προφητική μορφή ο νους μας πηγαίνει σε ένα γέροντα Προφήτη και αγνοούμε ότι ο Πρόδρομος μαρτύρησε γύρω στα 30 του χρόνια. Επίσης, όπως είδαμε προηγουμένως, έλαβε το Άγιο Πνεύμα από την κοιλιά της μητέρας του, πριν έλθει στον κόσμο.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε την αξία της γενικής και πνευματικής πείρας για την χριστιανική ζωή, εντούτοις ξέρουμε καλά ότι η πνευματική ζωή είναι έλευση του Παρακλήτου στην καρδιά του ανθρώπου. Και το Πανάγιο Πνεύμα «όπου θέλει πνει». Έτσι είναι δυνατόν ένα μικρό παιδί να έχει μεγάλη Χάρη και να θεολογεί από την ενέργεια του Παναγίου Πνεύματος, ενώ ένας μεγάλης ηλικίας Χριστιανός να αγνοεί όλη αυτή την πορεία της θείας Χάριτος. Επομένως δεν είναι απαραίτητη η σύνδεση της Χάριτος με την ηλικία. Υπάρχουν άνθρωποι που από την αρχή της πνευματικής τους ζωής αξιώθηκαν μεγάλων χαρισμάτων του Παναγίου πνεύματος, που άλλοι δεν αξιώθηκαν ποτέ ή αξιώθηκαν στο τέλος της ζωής τους. Έτσι εξηγείται ότι μέσα στην λατρεία και κατά την διάρκεια των μυστηρίων είναι δυνατόν τα παιδιά να καταλάβουν πολλά πράγματα που αδυνατούν να κατανοήσουν οι μεγαλύτεροι στην ηλικία.

### **Χάρη και θάνατος**

Η αποκεφάλιση του Τιμίου Προδρόμου, δηλ. η βίαιη έξοδός του από την ζωή αυτή ήταν η πιο φυσική κατάσταση. Πως εξηγείται αυτό; Κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά ο Πρόδρομος «δεν έπρεπε να υποστεί τον φυσικό θάνατο, διότι αυτός είναι η καταδίκη της παραβάσεως του Αδάμ, της οποίας δεν ήταν οφειλέτης ο υπηρέτης της εντολής, ο υπήκοος στον Θεό από την μήτρα της μητρός του. ...

όταν ο άνθρωπος λαμβάνει την θεία Χάρη τότε όλα αλλάζουν. Τα πιο παράξενα γίνονται τα πιο φυσικά. Ο έλεγχος γίνεται θεραπεία και ευλογία. Η μικρή ηλικία γίνεται άμβωνας ουράνιας διδασκαλίας. Το μαρτύριο και ο θάνατος γίνονται ύμνος και δόξα.

Ας έχουμε τις ευχές του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου.

«Όσοι Πιστοί», Εκδόσεις Ι.Μ. Γενεθλίου της Θεοτόκου (Λιβαδειά) <http://clubs.pathfinder.gr/Arxontariki/581085?file=35&folder=744>

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΝ** (δεν την διαβάζουμε την Διακαινήσιμο και την απόδοσι του Πάσχα). Ἐπὶ δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίᾳ τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων, ὕμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα, καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε· Δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός! **Εὐχαριστῶ** σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι μέ τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλά, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιῶν σου Μυστήρια, ἐπ’ εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι’ αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς καὶ μηκέτι ἑμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, εἰς τὴν αἰδίον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὕμνῃ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. **Δέσποτα** Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεὺς τῶν αἰώνων καὶ δημιουργὲς τῶν πάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ὁ δούς τροφήν** μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως, ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους, μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ Πλαστοργέ μου· μάλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις, εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν· φλέξον δ’ ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων. Ψυχὴν κάθαρον, ἁγίασον τὰς φρένας· τὰς ἰγνύας στήριξον ὅστέοις ἅμα· αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα· ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ. Ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου. Ἀγνίζε καὶ κάθαρε καὶ ῥυθμιζέ με· κάλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζε με· δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου, καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας· ἵν’ ὡς σὸν οἶκον εἰσόδῳ κοινωνίας, ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος. Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους, τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων, τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, πρὸς τοῖς δε σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα· ὦν τὰς λιτὰς, εὐσπλαχνε, δέξαι, Χριστέ μου, καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμὸς καὶ μόνος ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης· καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ’ ἡμέραν. **Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον**, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτό δε μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαράν, ὑγείαν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἀξίωσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης, πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν. **Παναγία** Δέσποινα, Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἥξιωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ’ ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν

τεθανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ, ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπεινῶσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν (3). **Ὁ ἱερεύς·** Νὺν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμα σου, ἐν εἰρήνῃ· **ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.** Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου). (στην Διακαινίσμο Χριστός ἀνέστη...) Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγκύρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἱάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Πάτερ ἡμῶν, ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλόμενοις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Χ.: Ἀμήν.**

[Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας (καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὸ τοῦ Ναοῦ) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. [Εἰ δε ἔστι Δεσποτική ἢ Θεομητορική ἑορτή, λέγε πρῶτον τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.]

*Ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἦχος πλ. δ΄.*

**Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσός, ἐκλάμπασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

*Κοντάκιον τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.*

**ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ... Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θεῖαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν· Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε· ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.**

*Καὶ νῦν... Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.*

[Εἰ ἐτελέσθη ἡ θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λέγε τὸ τοῦ Ἁγίου· Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας· τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας· βασιλείον ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. *Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.*

**ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ... Ὡφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε. Καὶ νῦν... Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, ...**

(ΣΤΗΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ: 12 -3, Ὅσιος Γρηγόριος ο Α' Διάλογος Πάπας Ρώμης, Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Στόμα γρήγορον καταπλουτήσας, νομεὺς ἄριστος τοῦ θείου λόγου, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Γρηγόριε, τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐκφάντωρ γενόμενος, δικαιοσύνης ἐκφαίνεις τὴν ἔλλαμψιν Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. *Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ*

**ΔΟΞΑ... Τῆς Ἐκκλησίας τὴν κιθάραν τὴν θεόπνευστον καὶ τῆς σοφίας γλῶσσαν ὄντως τὴν θεόληπτον τὸν Διάλογον ὑμνήσωμεν ἐπαξίως· Ἀποστόλων γὰρ τὸν ζῆλον μιμησάμενος Ἠκολούθησε σαφῶς αὐτῶν τοῖς ἵχνεσι· τούτῳ λέγοντες, χαίροις Πάτερ Γρηγόριε.**

(Ἡ ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΚΑΙ ΤΟ:) Καὶ νῦν... Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, ...)].

**Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Δόξα... Καὶ νῦν... Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξωτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ**

**ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ Ἀναγνώστης Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.**

**Ὁ Ἱερεὺς (ΜΙΚΡΑΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ) Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (εἰ δὲ μή, ἀπλῶς) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.**

**(ΨΑΛΤΑ)· Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον, Κύριε.**

**Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ Σου Αἵματι ·**

**Ι. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. (Ἡ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΘΑΝΑΤΩ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΘΗΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΝΗΜΑΣΙ ΖΩΗΝ ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΣ). Ἀμήν.**

## **ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ**

### **ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ**

**Πρὸ τοῦ Ἀρίστου**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**(Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.)**

**Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι·**

**καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. (Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.)**

**Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλόγησον τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων Σου, + ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Μετὰ τὸ ἄριστον·**

**Εὐχαριστοῦμεν σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐνέπλησας ἡμᾶς τῶν ἐπιγείων σου ἀγαθῶν· μὴ στερήσης ἡμᾶς καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας· ἀλλ' ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου παρεγένου Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

**Δόξα Σοι ὁ Θεός, Δόξα Σοι ὁ Θεός, Δόξα Σοι ὁ Θεός.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**(ΔΟΞΑ...ΚΑΙ ΝΥΝ...ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ...ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ. ΙΕΡΕΥΣ: Χριστέ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὰ περισσεύματα τῆς τραπέζης ταύτης, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, ὅτι συ εἶ ὁ εὐλογων, ἁγιάζων καὶ τρέφων τα σύμπαντα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αναπέμπομεν, σὺν τῷ αναρχῷ σου Πατρί καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.)**

### **Μετὰ τὸ δεῖπνον**

**Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἡγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐνεπλήσθημεν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθησόμεθα καὶ ὑπνώσομεν· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισας ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**(Ἐν ἡμέραις νηστείας, μετὰ τὸ δεῖπνον ἀντὶ «Εὐφρανας ἡμᾶς...» λέγομεν τὴν Εὐχαριστίαν τοῦ μεσημβρινοῦ γεύματος «Εὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι ἐνέπλησας ἡμᾶς τῶν ἐπιγείων σου ἀγαθῶν...)**

# ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

(έκφώνως) Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἡ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ) ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

[(ΛΙΤΗ), ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ')

....Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Χ. Ἀμήν. Ὁ πρῶτος τῇ τάξει τῶν Ἱερέων, κλινόμενος, λέγει·

Ἐπάκουσον ἡμῶν,... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· + Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς· Δέσποτα, πολυέλεε

...Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς θυμῷ καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἦχος πλ. α'. Θεοτόκε Παρθέने, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθέने>, ψάλλεται τό <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεὺς(λαβὼν ἕναν ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν)·

+ Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.... Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἱερεὺς· Ἦχος βαρύς. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δίς.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ)

**ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.** Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ, ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ, Ἀπὸ Ψαλμὸν 118. Ἦχος πλ. β'.

Ἀμωμοὶ ἐν ὁδῷ, Ἀλληλούϊα. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἀλληλούϊα. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀλληλούϊα. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ἀλληλούϊα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀλληλούϊα. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ἀλληλούϊα. Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ, Ἦχος πλ. α'.

Αἱ χεῖρες σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκηδς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσον με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐλέησόν με, Κύριε, Κύριε.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ, Ἦχος πλ. δ'.

Καὶ ἐλέησόν με. Ἀλληλούϊα. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούϊα.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούϊα.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλούϊα.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου. Ἀλληλούϊα.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλον (τὴν δούλην, τοὺς δούλους σου, τὰς δούλας σου) σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἀκολουθία τοῦ Μνημοσύνου εἰς κεκοιμημένους(+ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ)

{ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙ ΤΗΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ. Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι Σοῦ ἐστίν...

.....

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ (ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ «ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...» )

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

*Οἱ τὸν Ἀμνόν, τοῦ Θεοῦ κυρήξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, Ἅγιοι, καὶ ἀϊδίων μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες, αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.*

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

*Οἱ τὴν ὁδόν, τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν Σταυρόν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν, βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.*

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαχνία· καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς [τὸν δοῦλόν σου, τὴν δούλην σου, τοὺς δούλους σου,] καὶ κατάταξον [αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτοὺς] ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· [τὸν κεκοιμημένον δοῦλον, τὴν κεκοιμημένην δούλην, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου] ἀνάπαυσον, παρορῶν [αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν] πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὗρομεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (γ'). (καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλον σου-τὴν δούλην σου, τοὺς δούλους σου)

ΙΔΙΟΜΕΛΑ, Ἦχος πλ. δ'. (Ο ΙΕΡΕΥΣ ΘΥΜΙΑΖΩΝ)

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου· ἔνθα οὐκ ἐστὶ πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.}

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι Σοῦ ἐστίν...]

Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ'. (ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...)

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι ὁ μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα...

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι, καὶ συγχωρηθῆναι τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.

.....

Στὴν Διακαινισμό παραλείπονται τὰ ἀνωτέρω. Χριστὸς ἀνέστη... (3) καὶ τὰ παρακάτω :

.....

Ἱερεύς (Δ)· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς (τῶν ψυχῶν) [τοῦ κεκοιμημένου δούλου, τῆς κεκοιμημένης δούλης, τῶν κεκοιμημένων δούλων] τοῦ Θεοῦ (δεῖνος) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι [αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτοῖς] πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν] ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ, [αὐτῆς, αὐτῶν] ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ἀναγνώστης· Παράσχου Κύριε. Ἱερεύς (Δ)· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς· ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) τοῦ κεκοιμημένου δούλου, [τῆς κεκοιμημένης δούλης, τῶν κεκοιμημένων δούλων] σου (δεῖνος), ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' [αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν] πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ ὁ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

(Δ) Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. (Χ.Κύριε, ἐλέησον) Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ μακαρία ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου, [τῆς κεκοιμημένης δούλης, τῶν κεκοιμημένων δούλων] σου (δεῖνος), Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ο Β' ἹΕΡΕΥΣ ΤΟ ΙΔΙΟ)

Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

[[[Ἱερεύς· Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεὺς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) τοῦ κεκοιμημένου δούλου, [τῆς κεκοιμημένης δούλης, τῶν κεκοιμημένων δούλων] αὐτοῦ (δεῖνος)· ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι· ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαῦσαι· καὶ μετὰ δικαίων συναριθμῆσαι· ἡμᾶς δ' ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.]]]

Δι' ἄνδραν· Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιωμακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφεὲ ἡμῶν (γ'). [Ἐπὶ δὲ γυναικός· Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιωμακάριστος καὶ ἀείμνηστος ἀδελφῇ ἡμῶν

(γ'). Πληθυντικός: Αἰωνία σας ἡ μνήμη ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ (-αὶ) ἡμῶν (γ'). ]ΧΘΥΜΙΑΖΩΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ) Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία αὐτοῦ, [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ'). ( Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ΑΠΟΛΥΣΙΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ Ἱερεὺς : Δι' εὐχῶν... Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

π. Γ. Θ.

<https://www.youtube.com/user/KERMENI>

(βλέπε στις πληροφορίες: τα αρχεία μου -για δωρεάν κατέβασμα-, μπλογκ, φέισμπουκ)